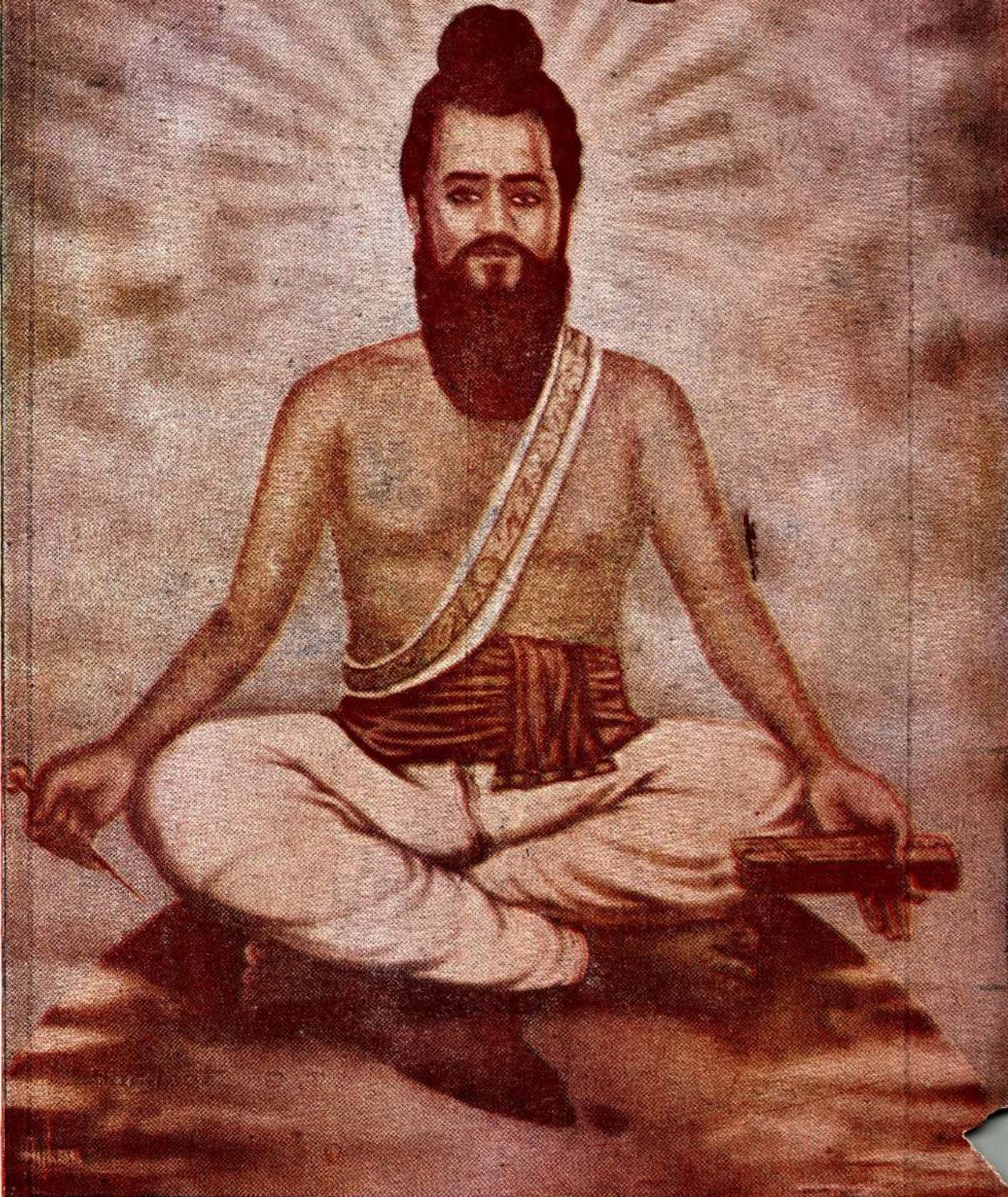

கிடு வள்ளுவர்

2000ம் ஆண்டு சிறப்பு மலர்

மாத்தளை வள்ளுவர் மன்ற வெளியீடு - 1969

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

With the Best Compliments

of

SADANANDA BEEDI CO.

**597 Trinco Street
MATALE**

To: 401

T, G: Sadananda

திருவள்ளுவர் இரண்டாயிரமாண்டு

சிறப்பு மலர்

21 - 6 - 1969

திருவள்ளுவர்

வள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத்தனையது உயர்வு

மலர் ஆசிரியர் மாத்தனை - க. கார்த்திகோ
(உதவி - செ. சந்திரன்)

மாத்தனை வள்ளுவர் மன்றம்

வாழ்த்து

மாத்தளையில் நடக்கவிருக்கும் திருக்குறள் மகாநாட்டை ஒட்டி விசேட மலர் ஒன்றினை, மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றம் வெளியிடப்போவது கேட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி யடைவதுடன், மாநாடு இனிது நடந்தேற வும் மலர் தமிழ் மனம் வீசி தமிழர்க்கு இன்பழுட்டுவதாகவும் அமைய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்க தமிழ் ! வாழ்க வள்ளுவர் மன்றம்

வாழ்த்து

வாழும் வழியருளிய வள்ளுவர்க்குத் தாங்கள் எடுக்கும் விழா, வெற்றி பெறுவதாக! தாங்கள் வெளியிடும் விழாச் சிறப்பு மலர் மணம் பரப்புமாக.

பேராசிரியர் சி. நயினுர் முகமது M. A.

(தமிழ்த் துணைத் தலைவர்)

ஜமால் முகமது கல்லூரி திருச்சிராப்பள்ளி

**பேராசிரியர் தெ. பொ. மீனுட்சிகந்தரன்
துணை வெந்தர் மதுரை பல்கலைக்கழகம்.**

மூவர் செல்வம்

வள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பர் இம் மூவர்களும் நம் தமிழ்த்தாய் உலகிற் கீந்த மூன்று கவியரசர்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் தமிழரசியின் செங்கோலும் அரியணையும், பொன்றுடியும் போல்வார்கள் உலகுள்ள மட்டும் தமிழை வாழ வைக்கும் உயிர் நாடிகள் போன்றவர்கள். - இப்புலவர்கள், வள்ளுவர் வையத் தில் வாழ்வாங்கு வாழும் அறம் பொருளின்ப வழிகளைத் துலக்கினார். இளங்கோ அவ் வழிகளில் நடக்கும் ஆருயிர் வாழ்வின் இன்ப துண்பங்களைச் சொல்லோ வியமாக விளக்கினார். கம்பர் வாழ்வுக் கலையில் ஒரு தெய்வ வொளியை வீசி, அரக்கத் தன் மையை நீருக்கும் தருமலீரக் களைத் தூண்டினார் வள்ளுவர், வாழ்வின் இலக்கணத்தைச் செய்தார். மற்றிருவரும் வாழ்வின் இலக்கியத்தைச் செய்தனர். இளங்கோ, பெண்ணின் பெருமை விளக்கினார். கம்பர், பெண்ணின் பெருமையைக் காக்கும் வீறு பெற்ற ஆண்மையைத் துலக்கினார். இக்கவியரசர் மூவரும் நமக்கு வற்றுக் கலைச் செல்வத்தை வழங்கியிருக்கின்றனர்.

கத்தானந்த பாரதியார்

“ சிலம்புச் செல்வம் ”

காணிக்கூட

“பொருநைக் கரையிலே பொங்கிப் பொவியுந் தங்கத் தீவு சமும்” எனத் தீட்டினேன் கிரேக்க அறிஞன் மெகஸ்தனீஸ். “இரத்தின தீவு” எனப் போற்றினார் சாத்தானர். “பொன்னகர்” எனப் புகழ்ந்தார் புவி யோர் போற்றும் கவியரசர். ஏழில் மிக்க ஈழ நாட்டின் காலதியிலே சொர்க்கத்தைப் பதித்தே விட்டான் கம்பன். அழகையெல் ஸாம் சிந்தாமல் சேகரித்து ஒளிருட்டிச் செய்தனனே மயன் என்பர் கவிஞர்கள். சுருங்கக் கூறின் அழகுத் தெய்வம் ஈழநாடு. எத்தனையோ நாடுகள் நித்தம் தவங்கிடக் கும் வித்தகத்தீவு ஈழநாடு.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த ஈழநாடு இரண்டு பகுதிகளாக அமைந்தது ஒன்று. ஒங்கி வளர்ந்த தென் ஜெ கஞம், வெண்ணிலவை விரித்தாற் போன்ற மனற் பரப்புடைய கடல் சார்ந்த பகுதி. மற்றது வானளாவிய மலை கஞம் குன்றுகளும், வற்றுத் தூருகளும் செறிந்த காடுகளும் ஒருங்கே கொண்ட மலையகம்.

மலையகத்தின் மத்திய பீடத்தில் அமைந்தி குக்கும் அழகுத் திருநகர்தான். ‘பண்ணகம்’ என்று அழைக்கப்படும் மாத்தளை மாநகர்.

மாத்தளை மாநகரின் கண்ணே என்று முள் தென்றமிழ்த்தாயின் தாள்களிலே திரு வள்ளுவர் இரண்டாயிரமாண்டு சிறப்பு மலரைப் படைத்து இதய இன்பத்தால் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியால் பொங்கிப் பூரிப்படைகிறோம்.

வளமான வாழ்வை அமைத்து, அன்பால், அறிவால், பண்பால், இன்றுது பூபாகம் முழுவதும் ஒரே உலகமாக விளங்க வேண்டுமென்பதற்காகவே உலகத் திற்கு வள்ளுவத்தை அளித்தாள் தமிழ் அன்னை.

தமிழ்த்தாயின் தலைமகன் வள்ளுவனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு “எம்மதமும் சம்மதம்” என்ற பண்பாட்டில் வளரும் மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றத்தினர் துமிழன் ஜங்கு அணி மலர் ஒன்று குட்டி அழகு பார்க்கவேண்டும் என்று பல நாட்களாக இன்பக் கணவு கண்டனர். அந்தக் கணவின் விழைவு அன்னை மொழியில் கொண்ட பற்றுள்ளம் இன்று மலர்ந்து மணம் பரப்பும் புது மலராக உங்கள் கரங்களிலே தவழு கிறது.

மலர் கைவரப்பெற்றதும் தமிழர் செவு விதமில் புன்னகை மலர்வது தெரிகிறது அக மகிழ்ந்து, முயற்சியென் தருகிறது எனப் பூரிப்படைகிறோம்.

இனி மலர் உங்களிடம், விரிவரை வேண்டுவதில்லை.

வணக்கம்

மாத்தளை க. கார்த்திகேசு
(மலர் ஆசிரியர்)

.. ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு”

வள்ளுவன் வாய்மொழி குறளோடு நிற்கின்றது அது வசாழ்வோடு ஒன்ற வேண்டும் என்பது எங்கள் மன்றத்தின் கருத்து. அறம் வளர, அமைதி நிலவ, இன்பம் பெருக, குறள் நெறி தழைக்க வேண்டும் என்பதற் காகவே மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றம் தொண்டு பல செய்து வருகின்றது என்பது யாவரும் அறிந்ததே!

இன்றைக்கு பத்தாண்டுகளுக்கு முன் மாத்தளை நகரில் சிறுவர் மன்றமாக ஆரம்பிக்கப்பெற்று, நாள்தைவில் மாணவமன்ற மாக வளர்ந்து; இளைஞர் மன்றமாக பருவ மெய்தி இன்று வள்ளுவர் மன்றமாக மான்புற்று விளங்குகின்றது.

எமது மன்ற வளர்ச்சியின் ஒரு படியாக 1960 ல் அகில இலங்கை நீதியிலான குறள் மாநாட்டை தமிழ் மறை கழகத்தின் அனுசரணையுடன் பலரும் பாராட்டும் வன்னம் நடத்தியது. அம்மாநாட்டிற்கு தமிழ்நாட்டு எஸ். சிவகுமாரன், சிறப்பு சொற்பொலி வாளராக கலந்து மாநாட்டை சிறப்புற செய்தார். அதன் பின்னர் மன்ற உறுப்பினர்கள் தொழில் காரணமாக இடத்தால் பிரிக்க பெற்று மன்றம் செயலற்று நின்றது. ஆனாலும் சென்ற இடத்தில் எவ்வாம் எமது மன்ற உறுப்பினர்கள் பொது சேவையில் முன் நின்றனர். என்பது குறிப் பிடத்தக்கது. ஆனாலும் மீண்டும் எமது அங்கத்தவர்களை கொழும்பு நகரிலேன்று சேர்த்தான் இறைவன் என்றே கூறவேண்டும். அதன் பயன் 1968 ல் மாத்தளையில் ஒரு

குறள்மாநாட்டினை சிறப்புர நடத்தியது. எமது மன்றம் அதன் செயலின் முன்மாதிரி யாக அகில இலங்கை ரீதியிலான கட்டுரை போட்டியை. “வீரகேசரி” மூலமும், கவிதை போட்டியை. தினபதி மூலமும் நடத்தி திறமை காட்டியவர்களுக்கு ஈழ நாடே பாராட்டும் வன்னம் தங்க பதக்கங்களை பரிசாக அளித்தது.

இன்று எமது மன்றம் ஈழ நாட்டில் முக்கிய மன்றமாக திகழ்வதுடன் மன்றத்தின் அங்கத்தவர்கள், எழுத்தாளராகவும், பேச்சாளராகவும், கவிஞர்களாகவும், சிறந்த நாடக நடிகராகவும் விளங்குகின்றார்கள் என்றால் அது ஒன்றே போதும் எமது மன்றத்தின் சாதனைக்கு. எமது மன்றத்தில் சகல மதத்தை சார்ந்தவர்களும் அங்கத்துவம் வசித்து வருகின்றனர்.

வளர்ந்து வரும் மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றத்தின் முன்னேடியாக, முழு விளக்கமாக; முதல் மலராக திருவள்ளுவர் 2000 ம் ஆண்டு மலர் அமைந்துள்ளது. இந்த புது மலர் தமிழ் மக்களின் ஆதரவு பெறுமென்ற நம்பிக்கையோடு எமது மன்ற வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு நல்கிவரும் பெரு மக்களுக்கெல்லாம் எங்கள் உள்ளங்களிந்த நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றோம்.

ஏ. எச். சாகீர் — சௌ. இராமலிங்கம்
இணைத் தலைவர்

திருமறை

வள்ளுவர் தந்த திருமறையைத் - தமிழ் மாதின் இனிய உயிர் நிலையை உள்ளம் தெளிவுறப் போற்றுவமே - என்றும் உத்தமராகி ஒழுகுவமே

(கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை)

சொல்லும் பொருளேம்

நூலாசிரியர் அ. ச. நூனசம்பந்தன் M. A. அவர்கள் (தமிழ் நாடு) எழக்கு

கவிதை என்று கூறியவுடன் நம்மில் பலருக்குப் பலவகையான எண்ணங்கள் தோன்றக் கூடும். அடிகள் நீண்ட பாட கூடியும் அவை குறைவாக அமைந்துள்ள பாட கூடியும் அவரவர் நினைத்தல் கூடும். கவிதை என்ற பெயரைக் கேட்டவுடன் அது முன் னரே அறியப்பட்ட ஒன்று என்பது மாத்திரம் தெரியுமேயன்றி, இதுதான் கவிதை என்று கவிதையின் இலக்கணம் கூறப் பலருக்கும் இயலாதுதான். 'சில்வகை எழுத் தில் பல்வகைப் பொருளைச் செறித்து இனிது விளக்குவது' என்றும், 'சுருங்கக் கூறி விளங்க வைப்பது' என்றும் ஓரளவாகக் கவிதையின் இயல்புகளைக் கூறலாமே யன்றித் திட்ட வட்டமாக இலக்கணம் வருத்தல் கடினமானதுதான்.

கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம். மனிதன் பெற்றுள்ள பல்வேறு சிறப்புக்களுள் ஒன்று அவன் பேசும் மொழி. ஏனைய விலங்கினங்களிலிருந்து அவன் பிரித்து எண்ணப்படுவதற்கு உற்ற கருவியாக உள்ளது மொழியாகும். விலங்கினங்களுக்கூடத் தமிழ்மௌடையை கருத்தை அறிவிக்க ஒசை உண்டாக்குகின்றன, எனினும். அவை தோற்றுவிக்கும் ஒசைக்கும் மனிதன் தோற்றுவிக்கும் ஒசைக்கும் வேற்றுமை மிகுதியும் உண்டு. விலங்குகளின் ஒசை சமய சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்ப அவற்றின் மன நிலையை ஓரளவு அறிவிப்பனவே ஆகும். மேலும் அவ்வோசைகளும் அவற்றின் பசி, இன்பம், துன்பம் கோபம் முதலிய உணர்ச்சிகளை வெளியிடும் சாதனங்களே யன்றி வேறில்லை. எனவே அவ்வோசைகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்தன என்று கூறத் தேவை இல்லை.

ஆனால், மனிதன் தோற்றுவிக்கும் ஒலியோ எண்ணற்றவையாய் உள்ளன, அன்றியும் அவனுடைய அடிப்படையான உணர்ச்சிகளை யன்றி எல்லா மன நிலைகளையும் எடுத்துக் காட்டும் இயல்பையும் பெற்றுள்ளன. விலங்குகள் உண்டாக்கும் ஒலிகள் திருத்தமான வடிவு பெறுதலை, அவ் வொலிகட்டுநல்ல வரம்பிட்ட அளவுகள் இல்லை. ஆனால் மனிதன் பேசும் மொழிகள் திருத்தமும் வடிவமும் பெற்று வரம்பிட்டுக் காணக் கூடிய இயல்புடையவை. எனவே இச் சொற்கள் பயனின்றித் தோன்று என்பது பெறப்படுகிறதன்கோ? இது கருதியே இலக்கணம்,

"எல்லாச் சொல்லும் பொருள்துறித்தனவே" என்று கூறிச் சொல்கிறது. பொருள் குறித்தனவும், செம்மையான வடிவுடையனவுமான இலக்கணங்களைடையனவே மனிதன் பேசும் சொற்கள் என்று அறிய முடிகிறது.

இத்தகைய சொற்களுள்ளும் கிறந்த சொற்களோயே கவிதை எடுத்து ஆளுகிறது. சொற்களுள் கிறந்த சொற்கள் என ஒரு பகுதி உண்டா என்றால், உள்ளன என்றே கூறவேண்டியுள்ளது. ஒவ்வொரு சொல்லும் குறிப்பிட்ட ஒரு பொருளைக் குறிப்ப தோடு நிற்பதில்லை. கூறுவோன் மனக் கருத்தை வெளியிட வருகின்ற சொல் இரண்டு வகையால் அத் தொழிலைச் செய்கிறது. இவ் வியல்பு சொல்லுக்கு இயற்கையாக அமைந்துள்ளது. சொல் பொருளை நேரடியாகக் குறிப்பது முதல் வகை. தனக்குறிய பொருளால் பொருளை உனர்த்தும் இவ்வாற்றலைப் பொருளாற்றல் I என்பர். சொற்கள் பொருளால் பொருளைக் குறிப்

பது மட்டும் அன்றித் தம் ஒசையாலும் பொருளைக் குறிக்கின்றன. இதனை நம்மில் பலர் அறியாவிட்டும் செயல் அளவில் இத் தன்மையைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பதி ல்லை. ஒருவனை இழித்துப் பேசவேண்டிய நிலையில், “நீ மிகவும் நல்லவன்!” என்று கூட்டுக் கூறுவதைக் கேட்கிறோம். இந் நிலையில் நல்லவன் என்ற சொல் நன்மை என்ற தனக்குரிய பொருளை விட்டுவிட்டுத் தீயவன் என்ற முற்றும் மாருன பொருளைக் குறிப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு தனக்கு மாருன பொருளைச் சொல் எவ்வாறு குறித்தது? சொல்பவனுடைய குறிப்பு அது தானாகவின் இப் பொருளைக் குறித்தது. தனது குறிப்புத் தீயவன் என்று இருக்கவும், சொல்பவன் வேறு பொருளுடைய இந்தச் சொல்லை அறியாமல் பயன்படுத் தினாலே? அறிந்துதான் செய்தான். என்றால், இச் சொல் தனது ஒசையால் சொல்வோன் குறிப்பை நாம் அறியுமாறு செய்தது. இவ்வாறு சொற்கள் ஒசையால் பொருள் ஊர்த்துவதை ஒசையாற்றல் 2 என்று மொழி நூலார் கூறுவர்.

இவ்வாறு சொல்லைப் பயன்படுத்துபவன் நேரடியாக நம்மிடம் பேசினால் அவன் குறிப்பை அவனுடைய ஒசையிலிருந்து அறிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் எழுத்தில் எழுதி விட்டால் எவ்வாறு ஒசையைக்கண்டு பிடிப்பது? அவ்வாறு கண்டாலும் ஒசையால் பொருள் மாறுபட்ட நிலையை எவ்வாறு உணர்வது? உரைநடையில் இந்த வேறுபாட்டை உணர்வது கடினமாயினும் கவிதையில் உணர்வது எளிது. காரணம் கவிதை ஒசையைப் பெரிதும் நம்பி வாழ்வதாகவின். கவிஞர்களுக்கொல்லைப் பயன்படுத்தும்பொழுது அதனுடைய மேற்கூறிய இருவகை ஆற்றலையும் நன்கு அறிந்தே பயன்படுத்துகிறோம். கவிதையைப் படித்து அநுபவிக்கும்பொழுது வாய்விட்டுப் படிக்க

வேண்டும், அப்பொழுதுதான் கவிதையின் சிறப்பை நன்கு அறிய இயலும். சில சொற்களைத் தனியே கூறும்பொழுது எவ்விதமான சிறப்பும் தெரியாது. ஆனால் அந்தச் சொற்களே முன்னும் பின்னும் சில சொற்களுடன் கூடிவரும் பொழுது தமக்கென இயற்கையாக உள்ள ஒவியை விட்டுப் புதிய ஒவிகளைப் பெற்றுவருவது யாவரும் அறிந்த ஒன்றே. ‘தா, என்ற எழுத்து வல்லினமாயினும் “தாளம்” என்ற சொல்லிலும் ‘செந்தாமரை’ என்ற சொல்லிலும் இரண்டு வேறுபட்ட ஒவியைப் பெற்று வருதல் கண்கடு. இத்தகைய வேறுபாட்டை மிகு தியும் தனது நுண்ணிய செவியால் உணர்ந்த கவிஞர் அவற்றை நன்கு பயன்படுத்துகிறான். நாம் வாய்விட்டுப் படிக்காவிட்டால் அதன்கண் அமைந்துள்ள ஒரு பருதி அழகை அநுபவிக்க இயலாமற் போய்விடும். பாடல் சிறிதாயினும் பெரிதாயினும் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவையாயினும் இப்பண்புகள் பொதுவானவை யாகும்.

எனவே பொருளாலும் ஒசையாலும் சிறப்புடைய சொற்களைக் கொண்டே கவிஞர் கவிதையைப் புனிகின்றனன் என்பது தெளிவு. கவிஞர் பயன்படுத்தும் சொற்கள் இவற்றேட்டந்திர மற்றேர் இயல்பையும் பெற்று விளங்க வேண்டும் என்பர். அவ்வியல்பை எண்ணலுட்டல் சக்தி 3 என்பர். ஒவ்வொரு சொல்லும் நம் காதில் விழுந்தவுடன் ஓர் எண்ணக் கோவையைத் தோற்றுவிக்கிறது. எல்லாச் சொற்களும் இவ்வாறு செய்யும் என்று கூறுவதற்கில்லை. எனினும் சில சொற்களைக் கவிஞர் தக்க இடத்தில் பயன்படுத்தி அவற்றிற்கு ஒரு புதிய மெருகை ஏற்றி விடுகிறான். இதனால் அச் சொல்லைப் பிறகு எங்குக் கண்டாலும் கவிஞர் கூறிய பொருள் ஆழம் நம்மனத்திடையே தோன்றுகிறது. இவற்றை

யெல்லாம் உள்ளடக்கியே ஆசிரியர் தொல் காப்பியனுர்.

“நுண்மையும் சுருக்கமும் ஒளியிடை மையும் மென்மையும் என்றிவை விளங்கத்
தோன்றிக்
குறித்த பொருளை முடித்தற்கு வருங்கு”

என்று கூறிப் போனார். இவ்வாறு கவிஞர் மூல் ஆக்கப் பெற்ற கவிதையில் ஒரு சொல் லீக் கூட மாற்றவோ, எடுத்துவிட்டுப் பிறிதொரு சொல்லை அமைக்கவோ நம்மால் இயலாது.

“பெயக்கண்டும் நஞ்சண்டு அமைவர்
நயத்தக்க)
நாகரிகம் வேண்டு பவர்” 1

என்ற இக் குறளின் பொருள் விளங்குவது அத்துணைக் கடினம் அன்று. “நஞ்சை வாயிலே கொணர்ந்து நண்பர் ஊட்டும் போதிலும் அச்சமில்லை” என்று பாரதியார் பாடியது இக் குறளின் அடிப்படையில்தான்.

“முந்தை யிருந்து நட்டோர் கொடுப்பின் நஞ்சம் உண்பர் நனிநா கரிகர்” 2

என்று சான்றேர் கூறியதும் இக் கருத்தைத் த்தான், என்றாலும், கவிதையிற் சிறந்த திருக்குறள் பயணபடுத்தும் ஓவ்வொரு சொல்லும் ஓப்பற்ற பொருட் சிறப்பு உடையது. செய்தல், ஊற்றல், வார்த்தல் சிந்துதல் கொட்டல் என்ற இத்தனை சொற்களும் ஏறத்தாழ ஒரே பொருஞ்சுடையன வாயினும், இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்கு ஏற்ற சொல் ‘பெய்தல்’ என்பதுதான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஊற்றும் செயலும், நிறையவே ஊற்றும் செயலும் ‘பெய்தல்’ என்ற சொல்லில் அமைந்து டெக்கக் காண்கிறோம். கொடுக்கப்படுகிறது நஞ்ச சொட்டுக்கணக்கில் இல்லாமல் மிகுதியும் இடப்பட்டிருத்தலை இச் சொல் அறிவிக்கிறது. பெய்தல் என்று இவ்விடத்தில் உள்ள சொ

ல்லுக்கு ‘இடுதல்’ என்பது நேரடியான பொருளாயினும், அச்சொல் ஒன்றையால் மிகுதியும் பெய்யப்பட்ட ஒரு செயலை நம் எண்ணத்தில் தூண்டுகிறது. இதனைத்தான் முன்னர் எண்ண ஊட்டுச் சக்தி என்று குறிப்பிட்டோம்.

அடுத்துள்ள ‘கண்டும்’ என்ற சொல் லீக் காண்போம். நஞ்சிடுவதைக் காணுவராயின் பாலென நினைத்து உண்டு மடிபவர் உண்டு. ஆனால் தாம் உண்ணப்போகும் உணவு என்று அறிந்து அதில் பிறர் நஞ்சை மிகுதியாகப் பெய்தலை யாரும் பாரத்துக்கொண்டு வாளா இருத்தல் இயலாத்காரியம். ஏதோ தெரிந்தும் தெரியாமலுமாக ஐயத்தைத் தோற்றுவிக்கின்ற முறையில் கலக்கப்பெற்ற நஞ்சன்று, கண்களால் நன்கு கண்டு கொண்டிருக்கும்போதே அள்ளி ஊற்றப்பெற்றது என்பதை அறிவித்தற்குக் ‘கண்டும்’ என்ற சொல்லை ஆசிரியர் வைத்துள்ளார். அறிந்தும், தெரிந்தும் என்ற சொற்களால் சொல்லி இருப்பின் அது பிறர் கூற அறிந்ததாகவும், தெரிந்ததாகவும் இருக்கலாம் அன்றே? பிறர் கூறிவிட்ட ஒரு காரணத்திற்காக ஒன்றை நம்பிவிடுதலும் நம்பாது விடுதலும் அத்துணைச் சிறந்தன அல்ல. அவ்வாறு பிறர் மூலம் அறிந்த செயல் அன்று நஞ்ச கலந்து செய்கை’ தானே காணும்பொழுது கலக்கப்பெற்றது என்ற கருத்தை அறிவிக்கவே ‘கண்டும்’ என்ற சொல் ஆட்சி செய்யப்பெற்றுள்ளது. அச் சொல்லின் உள்ள ‘உம்’ மை மிகவும் அதிசயமான இச் செயலுக்கு ஓர் எல்லை வகுப்பதாய் அமைகிறது. மிகப் பெரியவர்களும் செயற்கரிய செயலாகும், தமக்கு உண்ணத் தருகிற உணவில் பிறர் தம் கண் எதிரேயே நஞ்சைப்பெய்யும் செயலைக் கண்டிருத்தல். சாதாரண இடங்களிலும் ஒசையை நிறைத்தற்காகவும் ‘உம்’ மை தருகிற இயல்புகுறளாசிரியரிடம் இல்லை. தாம் கருதிய

பொருளுக்கு எல்லை வகுக்கும் அவ்வளவு உயர்வு அல்லது தாழ்வு காட்டவேண்டிய இடத்திலேயே பெரும்பாலும் ‘உம்’ மை தந்து பேசவார். அத்தகைய அற்புதமான இடங்களில் ஒன்று ‘கண்டும்’ என்ற சொல்லில் உள்ள உம்மை.

நஞ்சு என்பது அடுத்து உள்ள சொல். தமிழ் மொழியில் சில வியப்பான சொல்லாட்சிகள் உண்டு. கடுமையான பொருளை மென்மையான மொழியாலும், மென்மையான பொருளை வன்மையான மொழியாலும் குறிப்பது இவ்வகையைச் சேர்ந்தது. உள்ளே ஒன்றும் இல்லாதவர்களை ‘அற்பர்’ ‘கயவர்’ என்று அழுத்தம் தந்து கூறுதலும் கொல்லும் தன்மை வாய்ந்த விடத்தை ‘நஞ்சு’ என்ற மெல்லோசை உடைய சொல்லால் குறித்தலும், அரிதல், அறிதல் என்பவைகளும் மேற்கண்ட சொல்லாட்சிக்கு உதாரணங்கள். ஆனால் ‘நஞ்சு’ என்ற சொல்லை ஆசிரியர் வேண்டுமென்றே அதனுடைய ஒரை நயம் கருதிப் பயன்படுத்துகிறார். நஞ்சை இடுபவர்கள் புறத் தோற்றத்தை நம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருகிறது. மெல்லோசையுடைய இச் சொல் ‘சிரித்துக்கொண்டே கழுத்தை அறுத்தல்’, என்ற செய்கையை நினைவுட்டுகிறது, ‘நஞ்சு’ என்ற சொல். அம்மட்டோடு இல்லை, நஞ்சைத் தருபவர்கள் மனம் கல்லாக இருந்தும் வெளிக்குக் காட்டாமல் எப்படி அதனைத் தந்தாலும் வாங்கி உண்ணுகிற நாகரிகமுடைய பெரியார்களின் மன நிலையையும் இச் சொல் குறிக்கிறது. தருபவர் எந்த மன நிலையில் தந்தாலும் உண்பவர், அதனை ‘நஞ்சாயிற்றே’ உண்டால் கொன்றுவிடுமே, என நினைப்பார்களாயின் பயன் இல்லையாய்விடும். உண்பதற்கு ஏற்ற இனிமையும், மென்மையும் உடைய பொருளாகவே உண்பவர்கள் அதனை நினைக்கிறார்கள் என்ற கருத்தையும் ‘நஞ்சண்டு’ என்ற சொல்லில் உள்ள மெல்லோசை நினைவுட்டுகிறது.

அடுத்திருப்பது ‘உண்டு’ என்ற சொல். தின்னல், பருகல், நக்கல் முதலிய பல சொற்கள் இருப்பினும் ‘உண்ணல்’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது நோக்கற்குரியது. பருக்கல் முதலிய சொற்கள் நீர் முதலியவற்றையே குறிக்கும். நஞ்சுபருகி என்றால், நீர்ப் பொருளாய் இருத்தவின் பருகிவிட்டார், திடப்பொருளாயின் எவ்வாரே? என்பது போன்ற ஜயங்கள் தோன்றுமாதவின், அவற்றைப் போக்கி அன்றூட உணவை எவ்வளவு விருப்புடன் உண்ணுவார்களோ அத்துணை விருப்புடன் நஞ்சு கலந்த பொருளை உண்டனர் என்ற பொருளும் தொலிக்கவே ‘நஞ்சு உண்டு’ என்று ஆசிரியர் கூறியுள்ளார்.

இதனை அடுத்து வருகிற சொல்தான் மிக இன்றியமையாதது. அச் சொல்லித் திருவள்ளுவர் மட்டுமே கூறக்கூடிய தகுதி வாய்ந்தவர். அத்தகைய சிறப்புடைய சொல்தான் அடுத்து நிற்கும் ‘அமைவர்’ என்ற அழகிய சொல். அமைவர் என்ற இச் சொற்கு, அவ்வாறு நஞ்சு கொடுத்தாரோடு பின்னும் ‘மேவவர்’ என்று பொருள் கூறிச் சென்றார், குறளினும் குறுகிய பொருள் எழுதவல்ல பரிமேலழகர். இனி இச் சொல்லின் ஆற்றலைச் சுற்றுக் காணபோம். அமைதல், பொருந்தல், சேர்தல், ஒன்றல் என்பவை அநேகமாக இப்பொருள் தரும் சொற்களே. காலுக்கு ஏற்ற செருப்பைப் பெற்றுள் ஒருவன் செருப்புச் சரியாக இருக்கிறது என்பானே தவிர, ‘இச் செருப்பு என் காலுக்கு அமைந்தது’ என்று கூறாட்டான். ஆனால் ஒரு மனமகனுக்கு ஏற்ற மனமகள் கிடைத்தபொழுது, ‘மனமகனுக்கு அமைந்த மனமகள்’ என்று கூறங்கேட்கிறோம். அமைதல் என்ற சொல்லை வெறும் பொருத்தம் என்ற பொருளில் வழங்காமல், எல்லா வகையானும் பொருந்திய வழியே இன்றும் பயன்படுத்துகிறோம். எனவே ‘அமைவர்’ என்று ஆசிரியர் கூறுகையில் உண்டவரின் மனதிலையை

ப் படம் பிடித்துக் காட்டினிடுகிறூர். உற்ற நண்பராக இருப்பவர் தருகின்ற நஞ்சைக் கண்ணேட்டம் காரணமாகவோ, கர்வம் காரணமாகவோ வாங்கி உண்டு விடுபவர் கரும் உண்டு. ஆனால் முனைப்புக் காரணமாகச் செய்துவிட்ட பிறகு அந்த மன நிலையில் அச்சமும் வெறுப்பும் குடிபுகுந்து விடும். செயற்கீரிய செயலைச் சந்தர்ப்பம் காரணமாகச் செய்தவருங்கூட பின்னர் இருந்து பச்சாத்தாப்பட்டுதலை அறிவோம். ஏன் செய்தோம் என்று கழிந்ததற்கு இருங்கும் மனப்பான்மை மனித மனத்தின் பாற்பட்டதே ஆகும். அவ்வாறு கழிவிரக்கம் கொண்டவர் அதன் பயனாக அவ்வாறு தம்மைச் செய்யத் தூண்டியவர்கள்மாட்டு வெறுப்படைதல் இயற்கையே ஆகும். அந்த வெறுப்பைத் தூண்டிய அவர் அறி யுமாறு வெளியிடுதலும் உண்டு, கொஞ்சம் பண்பட்டவராயின் வெளிக்காட்டாமல் மன்ம் புழுங்கி இருத்தலும் உண்டு. செயல் நிகழ்ந்துவிட்ட பிறகு வரும் இந்த மனநிலைக்கு அவர்களைக் குறை கூறுதலும் தகாது.

நஞ்சை உண்டவர்கள். உண்டு தீர்த்த பிறகு என்ன மனநிலையில் இருக்கிறார்களோ அதை வைத்துத்தான் அவர்கட்டுப் பெயர் தரவேண்டும் என்பது குறளாசிரியர் கொள்கை. சூழ்நிலை காரணமாக நஞ்சை உண்பவர்களும் உண்டு, நஞ்சைப் பிறர் தம் எதிரே உணவில் கலந்துங்கூட அறியாதை காரணமாக உண்பவர்களும் உண்டு. ஆனால் இவர்களை எல்லாம் நாகரிகர் என்று அழைத்தல் அடாது. எனவே அப் பட்டம்

பெறுவதற்குரிய தேர்வை இறுதியில் வைக்கிறூர் ஆசிரியர். நஞ்சை உண்ட பிறகு உண்டவர் மனதில் கைவைத்துப் பார்க்கி ரூர். அம் மனம் அமைதியுடன் இருக்கிறதா? சிறிது வேகமாகக்கூட அடிக்கா மல் நெஞ்சு இருத்தல் வேண்டும். நஞ்சைத் தந்தவர்மேல் சிறிதும் காழ்ப்புக் கொள்ளாமல் பழைய நட்பைப் பாராட்டும் பண்பாடு அங்கு இருக்கிறதா? நஞ்சு தந்தவரை வாயால் ஒன்றும் இழித்துப் பேசவில்லை எனினும் மனத்தாலும் அவரை ஏசாமல் இருக்கிறாரா? அவருடன் முன்னர்க் கொண்ட பொருந்திய நட்பை இன்னும் கொண்டுள்ளாரா? அவ்வாறு இருப்பின் அதனை அமைந்ததாகக் கூறலாம். அப்பொழுதான் ‘அமைவர்’ என்ற சொல் இந்த இடத்தில் பொருந்துவதாகும். பழைய சாக்ரட்டைசையும், திருநாவுக்கரசையும் நினைத்து பார்க்கவேண்டிய இடம் இது. இவ்வாறு ஒருவர் தம் உற்ற நண்பர் மிகுந்த நஞ்சைத் தம் கண் எதிரே தமது உணவிற் கலந்து தரவும் வாங்கி விருப்பத்தோடு உண்டுவிட்டு, அவர்மேல் காழ்ப்போ வெறுப்போ பாராட்டாமல் இருப்பதுடன் பழைய நட்பையும் பாராட்டுவாரேயாயின் அவரே விரும்பத் தக்க நாகரிகம் உடையவர் என்று திருக்குறள் கூறுகிறது.

இவ்வளவு கருத்துக்களையும் ஒன்றே முக்கால் அடியில், ஏழு சீரில், ஏழு சொற்களில் கூறிய கவிதையை, ‘கடுகைத் துளைத்து, இல்லை! தவறு, அனுவைத் துளைத்து எழுகடலைப் புகட்டிய கவிதை’ என்று ஏன் கூறக் கூடாது?

குறளமுதம்

—வி. கந்தவனம்

தேவருங் காணேச் செந்தமிய முமுதம்
 திருக்குற ளாரமுதம்
 பூவுல கத்தார் போற்றிய தவத்தால்
 பொளிந்தநற் பொருளமுதம்.

அன்பினே ஊட்டிப் பண்பினே நாட்டி
 அறத்தினே மிகவளர்த்து
 மன்பதை உய்ய வல்லநன் ணெறிகள்
 வகுத்திடுங் குறளமுதம்.

நல்லதை யெண்ணி நல்லதைச் செய்து
 நல்லதை மொழிந்துலகம்
 நல்லதைப் பெற்று நலமுற வழிகள்
 நனிமிகத் தருமமுதம்.

பள்ளியிற் பாடம் பண்புடன் பயிற்றும்
 பாங்கினிற் பொறுப்புடனே
 உள்ளதை உரைத்தே உள்ளொளி பெருக்கி
 உயர்வினைத் தருமமுதம்.

எப்பொருள் யார்யார் எப்படிச் சொலினும்
 அப்பொருள் மிகவுணர்ந்து
 மெய்ப்பொருள் அறியும் மிளிர்கலை யளிக்கும்
 ஓப்புயர் வில்லமுதம்.

தடக்கிய விடத்துத் தாங்குகைக் கோல்போல்
 அடுக்கிய துயர்வரினும்
 நடுக்கமற் றிடுக்கண் மடக்கிடு நகையைக்
 கொடுக்குநற் கையமுதம்.

மற்றவர் அல்லல் மாற்றிடும் மனதை
 உழங்கிட வல்ல முதம்
 வற்றநற் றுணையாய்ப் பெற்றவர் தமக்கு
 உறுதியைத் தருமமுதம்.

(மறுபக்கம்

வையக மக்கள் மாசில ராகி
வானுறை தெய்வங்களாய்
உய்வுறும் வேதம் ஒதியு ஸ்ரத்தும்
ஓராகு மெய்யழுதம்.

தொடத்தொட மணல்நீர் சுரந்திடும் வகையில்
தூயதன் திருக்குறளும்
தொடத் தொடப் பொருள்கள் துலங்கிடும் பலவாய்ச்
சுவைத்திட அறிஞர்களே.

சாதியை மொழியைச் சமயத்தை வென்று
தாரணீ யாவுக்குமோர்
நீதியைப் புகட்டும் நிகரற்ற புலவர்
நெஞ்சினைப் போற்றுதுமே.

ஊழியை வெல்லும் நண்குறள் அருளி
உயர்திரு வள்ளுவனுர்
வாழியவென்று வகுத்தநல் ஒலகம்
வாழிய வாழிய வே !

வாழ்க தமிழ்

ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இலத்தீன் சட்டத்தின்
மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், ஜெர்மன்
தத்துவத்தின் மொழி என்றும் பிரெஞ்சு தூதின் மொழி என்றும்,
இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும் கூறுவது, ஒரு புடை
ஒக்குமெனின், தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி எனக் கூறுவது இனிது
பொருந்தும். பக்தியின் மொழி எனலுமாம். இரக்கமும் பக்தியும் மன
முருகுதலால் தோன்றும் பண்பாதல் கண்டுனர்க. தமிழில் இரங்குவது
போல், வேறு எம் மொழியிலும் இரங்குவது அரிது. தமிழில் இரப்பது
போல வேறு எம் மொழியில் இரப்பதும் அரிதே.

வன பிதா, அறிஞர் தவிநாயக அடிகள்

எப்படி வாழ்வோம் ?

எஸ். ஏ. ரவி (பாரதிநேரன்)

வள்ளுவர் பிறந்தார், வளர்ந்தார், குறள் தந்தார், மறைந்தார். வாழ்க்கையில் பெரும் பொருள் சுட்டிடவோ, அரும்புகழ் தேடிடவோ அல்ல. வரலாற்றில் இடம் பெறவும் அல்ல. செழுமையுடன் மக்களை ஸ்லாம் செம்மையுற வாழ வேண்டும் என்ற முழு மனதும் நிறைந்திருந்த முத்தான எண்ணத்தின் விளைவிலே ஈந்து சென்று தித்திக்கும் தேன் தமிழில் திருக்குறளை.

அன்றுமுதல் இன்றுவரை குறலைப்பாடாத புலவன், எழுதாத எழுத்தாளன்; பேசாத பேச்சாளன், பூமிதனில் எங்கனுமே கண்டதில்லை. நாடு தோறும் விழா, மேடை தோறும் முழக்கம், ஏடுதோறும் குறள் விளக்கம், இன்னும் மலர் வெளியீடு, மலி வுப் பதிப்பு வெளியீடு என்று பாரம் மிக நிறைந்த குறள் முதல் பாக்கெட்டில் வைத் திடக்கூடிய பதிப்புவரை எண்ணிலடங்கா வெளியீடுகள் எத்தனையோ ! எல்லாம் கண் டோம் இதுநாள் வரை ! பயனைத் தவிர !!

இன்றைய உலகில் இப்படி இருக்கிறது வள்ளுவம், வரலாற்றில் மட்டுமே வள்ளுவர் அறம், அன்புடைமையும் அருளுடைமையும் அழகான கற்பனைகளில்தாம், அடக்கமுடைய ஆகாமை ஆகிலிட்டது, புறங்கூறல் பொதுப்பழக்கம், பேதைமையானது பெரியாரைத் துணைக்கோடல், இன்சொவனுதல்; இன்னுசெய்யிமை, பணிவடையானதல் பயந்தவன் செய்கை, கள்ளாமை, கொல்லாமை, கள்ளுஞ்ஞாமை நம்மில் இல்லாமையாம் இரப்பின் சிறப்பினை வெள்ளி தோறும் வீதிகளில் காணலாம். அரசியல் நாணயம் ஆண்டுகள் ஜந்துக்கு ஒரு முறையே ஆள்வோர்க்கு உதயம். அதிகம் வேண்டாம் கடத்தல் சேலையை, கல் பதித்த நகையை கடன்பட்டேனும் கணவன் தந்தாலன்றி பத்தில் மட்டுமே பார்க்கலாம் குடும்பக்காதலே !

ஏனப்பா இந்த நிலை? ஏன் மலர்ச்சி இல்லை வாழ்வில்? ஏடு பார்க்கும் பாவலர் முதல் நாடு காக்கும் காவலர் வரை இடையிலுள்ள எழுத்தாளர், சிந்தனையாளர் முயற்சியெல்லாம் எங்கே என்றால் - விடையாக சொல்விட உள்ளதோ வேடிக்கையானது - கொஞ்சம் வேதனையானதும் கூட.

குறலைப் பற்றிய வாதம், உரையைப் பற்றிய வாதம், பரிமேல் அழகர் முதல் பன்னிருவர் செய்திட்ட உரையெல்லாம் சரியா தப்பா என்ற சந்தேகம், சந்தேகத் துக்கு விளக்கம் - விளக்கத்துக்கு மறுப்பு புதுஉரை - புரட்சி உரை, உரைக்கு உரை !

குறலை விட்டால் வள்ளுவர்! வள்ளுவர் மேல் ஜீயம், அவர் குலத்தைப் பற்றிய குழப்பம், சமயத்தைப் பற்றிய சர்ச்சை; செய்த தொழிலைப் பற்றிய தடுமாற்றம், வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றிய கலக்கம், (வள்ளுவர் காலத்தைப் பற்றிய குழப்பம் தீருமுன்பே அவரது விழா கொண்டாடும் நாளைப்பற்றிய குழப்பம் வந்துவிட்டது!) உருவத்தைக் குறித்து ஓயாத போராட்டம், இறுதியில் எதுவும் கிடைக்காததால் அவர் சடைமுடியைப் பற்றிக்கூட சண்டை, உண்டா இல்லையா?

மனனம் செய்து குறள்பாக்களை மதிப்பு கொள்வோர் எழுத்துக்களை மட்டும் எண்ணி ஏற்றம் பெறுவோர், மிருகம் எத்தனை மிக நல்ல மலரைத்தனை குறளில் என்சிரமம் மிகக் கொண்டு செலவிட்டோர் காலத்தை, தலைப்பு எண்களை தனியே வைத்து மலைப்பு எனக்கென மாற்றார் மயங்கிட எண்களிலே எல்லாம் பேசும் அறிஞரும் உள்ளர்தாம்.

அவரைக் கேட்டால் ஆராய்ச்சி என்பர் அதுவும் வேண்டும்; ஆனால் பயன் தரும்

மூலிகை பல தேடி, நயம்பட கலந்து நல்மருந்தாக்கி, பருகத் தந்தார் வள்ளுவர் பல பினிக்கு, அருந்துவதில்லை - அப்பால் அதை வைத்து - மூலிகை கிடைத்தது எப்படி? எங்கு? அரைத்தது எக்காலம்? அடுப்பிலேற்றியது ஏன்? என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சிகள் இந்தப் போக்கில் செய்வதற்கு ஆகும் பயனென்ன? அறியுடைமை யுந்தானு? பினியுந் தீருவதில்லை ஆராய்ச்சியும் முடிவுதில்லை.

எட்டில் எழுதியோர் குறள் நெறியை எழுதியபின் மறந்தார். படித்தோர் முடித்த பின் மறந்தார். மொழிந்தோர் மேடையில் இறங்கியதும் ஒழிந்தார் நினைப்பு கேட்டோர் துறந்தார் கூட்டம் கலைந்ததும், முழக்கமும் விளக்கமும் பழக்கத்தில் இல்லை. வாழ்க்கையில் இல்லை! கடைப்பிடித்தொழுகிட கருது வோருமில்லை!! வருந்துவதுமில்லை அதனால் யாரும்!! ஆனால் வள்ளுவரும் குறளும் இல்லாத தமிழரில்லம் எதுவுமில்லை. சித்தி ரமாய் வள்ளுவரும் அலங்காரச் சட்டத்தினுள், வண்ணத்தில் அழகாய்த் தூங்க - பத்திரமாய் அவர் குறளும் பெட்டிக்குள்ளே பாங்காய்த் தூங்கும். இதுவுமொருநாகரிகம். செழுந்தமிழர் வாழ் வினி லே செய்மை இல்லை அதனால், வியப்பில்லை.

இருந்தும் எவருமில்லை குறள் நெறியைக் கொண்டோர் வாழ்வில் என்ற தவறாகும், எனினும் அவர் தொகை சிறிது-மிகச் சிறிது. கோடிப் பேரில் ஓரிருவர் தேடிப்பார்த்தால் தெரிந்திடலாம், கணக்கிட்டுச் சொல்லலாம் கைவிரல் கொண்டு காந்தி ஒருவர், அவர் களில். வள்ளுவர் நெறியை வடநாட்டவராயினும் வாழ்க்கையில் கொண்டதால் - உலகந்தார் உள்ளத்து எல்லாம் உள்ளுகிற உயர்ந்துவிட்ட உண்மை ஒவ்வொரு நாளும் தெரிந்தும் உணராமை மட்டும் ஏனோ?

இறுதியாக, இதுவரை வள்ளுவத்தை ஏட்டில் எழுதிட்டதும், - பாட்டில் வெளி யிட்டதும், - மேடையில் நாட்டியதும்,

இவியத்தில் தீட்டியதும் - போதும்! குறளைக் கொள்முதல் செய்தே, பொருளும், புகழும் தேடியதும் போதும்!! இனி ஒரு விதி செய்வோம். அதை எந்த நாளும் காப்போம். வள்ளுவர் குறள் கற்பதை வழக்கத்தில் வைப்போம். நின்றுவிடாமல் அத்தோடு இதுவரை செய்யாததை - செய்திட சிந்தையிலும் கொள்ளாததை - செய்திட வேண்டியதை - சிறப்பும் பயனும், மிக்கத்தை செய்வோம்.

‘நிற்போம் அதற்குத் தக’

எந்தப் பெருநோக்கில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வள்ளுவர் குறள் துறந்தாரோ அந்தப் பெருநோக்கு அப்பொழுதுதான் நிறைவேறத் தொடங்கும். இருபது நாரூண்டுகள் கழிந்தன. இனி யா வது நிறைவேறுமா?

ஒன்றீரார் என்ற உயர்வும் இல்லார் என்ற தாழ்வும் இல்லாமல், கல்லாதார் என்ற இகழும் கற்றூர் என்ற புகழும் இல்லாமல், ஈவோர் இல்லை ஏற்போர் இல்லையால், காப்போர் இல்லை கள்வரும் இல்லையால், என்று பொருளுடைமை முதல் அனைத்துள்ள உடைமையெல்லாம் பொதுவுடைமையாகி - உறவேயாவரும் ஊரே யாதுமாய் அறமே வாழ்வின் அடிப்படையாய் - ஆட்சிக்கும் அதுவாய் - ஓர் நிறை எல்லாரும் ஓர் நெறி எல்லாருக்குமாய் - ஒன்றே குலபும் ஒருவனே தேவனுமாய் - இல்லங்கள் எங்கும் இனிய விருந்தோம்பலாய் - தலைவன் தலைவியர் ஊடலில் இன்பம் - பின் கூடவில் இன்பம் - கூடவின் விளைவாம் குழந்தையின் மழலையில் கோடி இன்பமாய் வள்ளுவும் வாழும் வாழ்க்கையினை வாழ்ந்திட்ட பெருமக்கள் என வருங்காலம் சொல்லிட வாழ் வோமா? இல்லை, எழுத்திலும் பேச்சிலுமே காலத்தை ஒட்டிட்ட சிறுமக்கள் என்னளிட வாழ்வோமா?

வள்ளுவன் மான்பு.

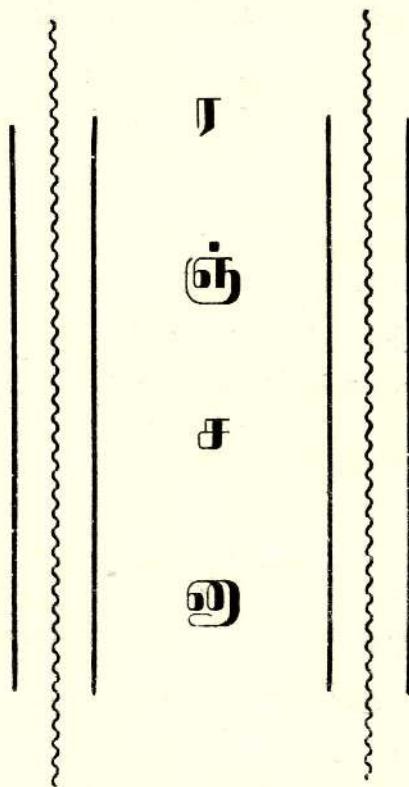
— ० — ० —

நவாஸியூர்

கு. சொக்கநாதன்

- (1) மறைக்காத மறைமொழியால் வழங்குதமிட
குறள்மொழியால் மதியின் வல்லார்
நிறைக்காத நீளத்தின் குறைகுடத்தை
நிறைக்குடமாய் நிறைத்து மேலும்
இறைக்காக இன்னுயிரின் ஈடேற்ற
மின்பமெனு மிவற்றிற் காகக்
குறைக்காது குறளடியாற் குளிறவைத்
தாற்கேகரங் குவித்தல் செய்வாம்.
- (2) சாதிமத சமயமெனுந் தனிநிலையைச்
சமரசமாய் சமைத்த பின்னர்
ஒதுமறை யோதுவரும் உலகறிந்த
உரவோரும் ஒப்ப வாங்கே
நீதிநெறி நேர்மையெனும் நெறிவகுத்
துணர்த்தி நேர்மை சான்ற
வீதிவழி விடுத்தோனை வெய்யோனை
விறலோனை விருப்பில் வைப்பாம்.
- (3) ஏதுமத மேதுகுல மெத்தேய மெம்மவர்கா
ணன்றினைய
தூதுவிடு வார்க்குவோரு துணையாகித்
தூதிகந்த சொல்லு மாகி
வாதுவிடு வார்க்குமெதிர் வார்த்தை
வழக்குரைப் பார்க்கு மஃதே யாகில்
யாதுவினி யிவ்வுலகில் யாமறியக்
கிடக்கின்ற தாமென்ற வாரே.
- (4) வள்ளுவனேர் வகுத்தமறை மருவினிய
தமிழ்மறையாய் மதிக்க மேலோர்
உள்ளுவன வெல்லாமிங் வோர்மறையி
னுட்பொருளாய் உணர்க மற்றும்
தெள்ளுதமிட் திருவிருக்குந் திருப்பீட
மாய்த்திகழத் தேயமெலாங்
கொள்ளுவன வெல்லாமிக் குறளடிக்குட
கொணர்ந்தானைக் கூப்பினேமே.

புன்னகை மாதர் விரும்பும்
பொன் நகைகளுக்கு
ஓரே ஒரு மாளிகை

நகை மாளிகையே!

ரஞ்சனு நகை மாளிகை

379, காலி ரோட் - பம்பலம்பிட்டிய

கொழும்பு - 4

தொலைபேசி: 85580

அறம் பொருள் இன்பம் என வாழ்வுக்கு
 இலக்கணம் வகுத்த வான்புகழ் வள்ளுவர்
 பெருமானுருக்கு, விழா எடுத்துச் சீறப்பிக்கும்
 மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றத்தினருக்கு
 எமது வாழ்த்துக்கள்

ஓரு நற் செய்தி !

- திருக்குறள் ஆரய்ச்சி
- திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை
- திருக்குறள் கட்டுரைகள்
- வள்ளுவர் குறள்முதம்

முதலான வள்ளுவர் தந்த அழுத நூல்கள்
 தேவைகளுக்கு தொடர்ப்பு கொள்ளுங்கள்
 மற்றும்
 மகாத்மா காந்தி பாரதியர் - முதலியோரின்
 மனியான நூல்களும் உள்ளன

அறவழி — அதுவே நமது வழி
 அன்புவழி — அதைக்காண
 எமது நூல்களை வாங்கிப்படியுங்கள்

தெய்வத் திருக்குறள் வாழ்க !

கலைமகள் கம்பெனி

இல. 124, செட்டியார் தெரு
கொழும்பு-11

தொலைபேசி: 25950

தந்தி “கலைமகள்”

திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்து

(வை. அ. கவிலாசநாதன்)

எந்த ஒரு நூலையும் புலவன் யாக்க முனையும் பொழுது அவன் நெஞ்சில் தெய்வ பக்தி எழுதல் இயல்பு. அந்த இயல்பு முற் காலங்களில் மரபாகவே கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது.

சங்க காலத்திலே யாக்கப்பெற்ற செய்யுட்கள் அணைத்துமே தனியன்களாக இருப்பதனால் அவற்றுக்குக் கடவுட் பாடன் மரபு செய்யுளின் முன் அமைந்ததாகத் தெரியவில்லை. பிற்காலத்தில் வந்த பெரு மக்கள் சங்ககாலப் பாடால்களைப் பொருள் மரபுக்கு இயையப் பாகுபடுத்தித் தொகுத்து வைத்தனர். இத் தொகுப்புக்களுக்கு ஒவ்வொரு சிறப்புக் கடவுள்களைப் பற்றிய கடவுள் வாழ்த்து அமைந்துள்ளது.

தொல்காப்பியர், ‘கொடிநிலை கந்தழி வள்ளியென்ற வடுநீங்கு சிறப்பின், முதலன் மூன்றுங் கடவுள் வாழ்த்தொடு கண்ணிய வருமே’ என்று புறத்திணையிற் கூறியுள்ளார்.

அதற்கு உரை வகுத்த நச்சினார்க்கினியர் ‘கந்தழி’யை விளக்கிய போது, கந்தழியாவது ஒரு பற்றுக் கோடின்றி அருவாகித்தானே நிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள் என்று கூறினார். திருமுருகாற்றுப் படைக்கு நச்சினார்க்கினியர் வகுத்த உரையிலும் இதனையே விஷயத்தினார், பாடாண்டிணையில், ‘செத்துப் பிறக்கும் மக்களேயன்றிப் பிறப்பில்லா முழுமுதற் கடவுளரும் வாழ்த்திற்குரியர்’ என்பதே அச்சுருத்திரத்தின் பகுப்பொருள்,

தொல்காப்பியர், ‘ஏனை யோ ன் ரே தேவர்ப்பராஅய முன்னிலைக் கண் ணே’ என்றார். பேராசிரியர் இச்சூத்திரத்துக்கு உரை வகுக்கும் பொழுது, ‘ஓழிந்த ஒத்தாழிசை முன்னிலையிடமாகத் தேவரைப் பராவும் பொருண மைத்து’ என்று உரைத்தார்.

இலக்கண விதிகளும் அவற்றின் உரை களும் சங்ககாலக் கடவுட் பாடன் மரபு அமைந்த வாற்றை மேற்கண்டவாறு விளக்கு கின்றன. பழந்தமிழ் மக்கள் கடவுள்க்குக் கோயில் கட்டி வழிபட்டனர் என்பது,

பத்தினிக் கோட்டம் படிப் பகுத்து புறம் விழா வணி நிகழ்கென் ரேவி வல முறை மும் முறை வதன்

என்னும் அடிகளாற் பெறப்படுகிறது. ‘முக்கட் பகவன் அடி தொழாஅதார்க் கின்னை, என்றும் ‘எண்குணத்தான் தாளை வணங்காத்தலை என்றும், ‘தனக்குவை யில்லாதான் தாள்’ என்றும் வருதல் கடவுள் உருவவழிபாடு இருந்ததெனபதற்கு உரியதாகின்றது.

இம்மரபுப்படி சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்ததும், பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல் களுள்ளே தலையாயதுமான திருக்குறள், நூற்று மூப்பத்து மூன்று அதிகாரங்களுள் முதன்மையாகவும், பெருமையாகவும் கடவுள்வாழ்த்தைக் கொண்டிலங்குகின்றது. குறள் வெண்பாக்களினுலான திருக்குறளில்

முதற்பத்து வெண்பாக்கள் கடவுளின் நிலையைக் காட்டிச் செல்கின்றன.

திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்து ‘கொடி நிலை கந்தமி’ என்ற தொடக்கத்தினை யுடைய தொல் காப்பியச் சூத்திரத்தைப் பின்பற்றி அமைந்ததாக மு. இராகவ ஜியங்கார் கருதுவார். அன்றியும் திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்து நாற்பது குறள் வெண்பாக்களைக் கொண்ட பாயிரத்தின் ஒரு பகுதியாகவே காணப்படுகின்றது. கடவுள் வாழ்த்து, வான் சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன் வளியுறுத்தல் ஆகிய நான்கு அதிகாரங்களினும் முதலாய கடவுள் வாழ்த்து ஏனைய பாயிரப் பாக்களிலும் வேரூப், தெய்வ மனமே கழகத்தோற்றுகின்றது.

சங்க காலத்தில் கடவுள் வாழ்த்தை விட முனிவர், பார்ப்பனர், அரசர், பச, நாடு, மழை என்னும் அறுவகை வாழ்த்துப் புறநிலை வாழ்த்து முதலியனவும் செய்யுள் வழங்கில் இருந்திருக்கின்றன என்பது தொல்காப்பியத்தால் அறியலாம். பல்லவர் காலத்து.

‘வாழ்க அந்தணர்’ வானவர் ஆனினம் வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஒங்குகு’

என்ற திருப்பாடலடிகளில் அறுவகை வாழ்த்தும் தெரியக்கிடக்கின்றன.

திருக்குறளில் தெய்வம், மழை, நீத்தார் அறம் என்பனவே வாழ்த்தப்படுகின்றன. ஆயினும் கடவுள் வாழ்த்தும் தனிப் பட்டதோர் முறையிலேயே அமைந்துள்ளது எனலாம். பிற்காலங்களில் முன்னிலையாகவும், படர்க்கையாகவும் தெய்வப்பாரா அவு நிகழும் பொழுது, அடியார் மனவிய ஒக்கமைய இறை ‘வாழ்க்’ என்னுந் தொனி தோன்ற வாழ்த்துப் பாடுகின்றது. ஆனால் திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்தில்

எங்கேனும் ஓரிடத்திலும் இறைவனை வாழ்த்தவில்லை. வியங்கோட் கிளவி பத்துக் குறள் வெண்பாக்களிலும் காணப் பெறவில்லை.

முதலாவது குறளில் எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன; அது போல உலகம் ஆதிபகவனுகிய முதலை யுடைத்து என்று கூறுகிறார் வள்ளுவர். இறைமையின்றி இவ்வகம் இல்லை என்ற பெருமூடியின் பின் தொடரும் ஒன்பது குறள்களிலும் வேறு புதிதொன்று கூறப்படுவதற்கில்லை; எனிலும் முதற் குறளுக்கு விளக்கமாக அல்லது கவிக்கூற்றாக அடுத்து இயைபுகூறுகின்றார்.

திருக்குறட் கடவுள் வாழ்த்திற் கூறப்படுகின்ற தெய்வத்தின் பெயர்களும், அடைகளும் மிகவும் புதியனவாகவும் ஒரு விதத்திற் புரட்சி மிக்கணவாகவும் தோற்றுகின்றன. ‘ஆதிபகவன்’, ‘வாலநிலவன்’, ‘மலர் மிசை யேகினான்’, ‘வேணுதல் வேண்டாமையிலான்’, ‘இறைவன்’, ‘பொறிவாயில் ஜிந்தவித்தான்’, ‘தனக்குவமையில்லான்’, ‘அறவாழி அந்தணன்’, ‘என்னுணத்தான்’, எனவருந் தொடர்கள் குறிக்கற்பாலன்.

கடவுள் வாழ்திற் கூறப்பட்டனவற்றுள் ‘நற்றுள்’, ‘மாணடி’, ‘அடி’, ‘தாள், என ஏழு வெண்பாக்களில் இறைவன் அடியையே ஏத்துகின்றார்.

கடவுளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடைமொழிகள் பொதுவானவையாக இருப்பது மற்றொரு சிறப்பாகும். திருக்குறளுக்கு முன் னரே நாள்வகை வருணப்பாகுபாடும், (ஆரிய வருகையும்) சாதி சமயப் பூசல்களும் தமிழ் நாட்டிற் புகுந்து தலைதூக்கியிருந்தன. சங்க மருசிய காலம், வரலாற்றைப் பொறுத்த வரையில் இருண்ட காலமாகவிருந்தது இவ்விடைக் காலத்தில் பொதுநூல் எழுந்

தமை, திருவள்ளுவரின் பொதுமைக்கு மணி டிமு தரிக்கின்றது. சமனரது ஆருக தெய் வாம், வைணவரது திருமால், சைவர்களது சிவன் போன்ற ‘பன்மத’க் கடவுளரையும் திருக்குறுட் கடவுள் வாழ்த்து மனங்கொள வைப்பது நினைவுக்குரியது, போற்றகுரியது மாகும்.

கடவுள் வாழ்த்தைப் பொதுப்படையாது பார்க்குமிடத்து, இன்னதற்கு இன்ன பலன் என்று கணிதன் செய்தாற்போன்ற உணர்வு தோற்றுகின்றது.

வேண்டுதல் வேண்டாமை

இல்லானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல
ங்னுமிடத்து இதனைக் காணலாம்.

தெய்வ பக்தியின் ஆரம்பமே மனித சுய நலந்தான். மனிதன் தன்னை நிறைவிலியாக, பல மற்றவனாக, ஏழையாக, கோழையாகக் கணிக்கும் பொழுது தெய்வ சிந்தனை எழுதல் இயல்பு. அளவிறந்த கல்விச் செருக்கம், பணப்பெருக்கம் மனிதனைத் தன்னம்பிக்கையில் வேறான்ற வைப்பதால் தெய்வநிந்தனை பிறக்கும். இவற்றைக் “கற்றதனுலாய பயன்” என்பதாலும் “இருள்சேர் இருவினை” என்பதாலும், விளக்கியுள்ளார்,

‘தன்குவமை யில்லாதான் தாள்
சேர்ந்தார்க்கல்லால் மனக்கவலீ
மாற்ற வரிது’

என்ற குறட்பா, ஆத்மீக உண்மை பொதுந்தது மட்டுமன்றி, மனக்கவலீக்கு மருந்து இறைப்பத்தி ஒன்றே யென்றும் தெளிவுறுத்துகின்றது.

துண்பம் முடிவற்றது. மனிதனுடைய ஆசைகள் அளவற்றுப் போக. தெய்வத் தாலாகா தெளினும் கூவிதரும் முயற்சி, குறைந்துபோக, நிறைவு மறைய - மனிதனின் மனக்கவலீகள் பெருஞ்சின்றன என-

னும் மனேதத்துவ அடிப்படையில் விளங்கு வதாகும் இக் குறள்வெண்பா, சிலப்பதிகார ஆகிரிபர்,

“திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும் கொங்கலர் தார்க் கென்னிக் குளிர் வெண்குடை போன்றில் வங்கண் உலகளித்தலான்”

என்று கூறுமிடத்து, வாழ்த்தில் வேண்டற் பொருளுந் தோற்றுகின்றது. மதியை வணங்குவதற்கு அதன் நெறியையுஞ் சுட்டிக் காட்டு கிறூர் இளங்கோவடிகள். ஆனால் திருவள்ளுவர்,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார் இறைவனடி சேரா தார்”
என்று உண்மைவாதத்தையே விளக்குரூர்.

இறைவனைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ‘புல்லா கிப் பூடாகித்’ தொடரும் எல்லாப் பிறப்புகளுமான பெருங்கடலை நீந்துவதற்குச் சிரமம் இருக்காது; இறைவனைத் தேடாதவர் நூடாதவர் சேராதவர் அனைவருமே பிறவிப் பெருங்கடலில் அமிழ்பவரும் அலைப்புண்டு செல்பருவமாவர்.

மக்களுடைய நல்வாழ்வை மனத்திற் கொண்டு இறைவனுடைய புகழை நேரடியாக முகவருண்ணையாகக் கூறுது, மக்கள் நல்வாழ்வை வளம் படுத்த இத்தகையன் வேண்டும் என ‘விதி’ கூறுகின்றார். இம் முறை தமிழில் - வெறு நூல்களிற் காண்டலரிது என்றால் எடுத்துக் கொண்டதைப் புகழ்ச்சி யாகப் புச்சின்ற பான்மையன்று இல்லை.

குறள் தந்த அமைச்சர் பதவி

(மாந்தனை — அருணேசர்)

கி. பி. 1012 முதல் கி. பி. 1042 வரையில் சோழ நாட்டை அரசாண்டு வந்த முதலாம் இராஜேந்திர மன்னன் காலத்தில், குன்றத்தூர் சேக்கிழார் பிரா னுக்கு அமைச்சர் பதவி பெற்றுத் தந்தது அருமைத் திருக்குறளே என்பது நம்மில் எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்க முடியாது. திருக்குறள் அவருக்கு எப்படி மந்திரி பதவியை ஈட்டித்தந்தது என்ற இவ் வரலாற்றை எல்லோரும் அறிந்துக்கொள்ளுமாறு இங்கு எடுத்துக் கூறுகின்றேன்.

சேக்கிழார் அமைச்சராவதற்கு முன், அவரது தந்தையான வெள்ளியங்கிரி முதலியார் சோழனிடத்தில் அமைச்சராயிருந்து, பல்லவ நாடாகிய தொண்டை நாட்டை ஆண்டுவந்தார். அக்காலத்தில் ஒரு நாள் அரசன் தன் அமைச்சர்களுக்கு மூன்று கேள்விகளை விடுத்து, அவற்றுக்கு சரியான விடைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட நாளன்று அரசனவையில் தெரியப்படுத்தவேண்டும் எனக் கட்டளையிட்டான்.

இக் கேள்விகளுக்கு விடை கண்டுபிடிக்குமாறு அமைச்சர்களும், புலவர் களும், மற்றும் பல பெரியோர்களும் பல ஆராய்ச் சிகளை நடத்தினார்கள். எவருக்கும் விடைகாண முடியவில்லை. சேக்கிழாரின் தந்தையாரும், தொண்டை நாட்டிலுள்ள தன் சொந்த ஊராகிய குன்றத்தூருக்கு வந்து பல புலவர்களையும் பெரியோர்களையும் கூட்டி ஆலோசித்தார். ஒன்றும் தெரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அரசனால் குறிப்பிடப்பட்ட நாள் நெருங்கியது. சபை கூடுவதற்கு ஒரு வாரம்தான்

இருக்கிறது. குன்றத்தூரிலிருந்து அக்காலத்தில் ஒரு வாரத்திற்குமுன் பல்லக்கில் புறப்பட்டால்தான் சோழர் தலை நகராகி யதஞ்சைக்குப் போய்ச் சேரலாம். அதனால் வெள்ளியங்கிரி முதலியாரின் நிலை நெருக்கடியாக இருந்தது. தான் புறப்படுவதற்கு முதல் நாள் வரை, அரசன் கேட்ட கேள்விகளுக்குத் தகுந்த விடை கிடைக்கவில்லையே என்ற விசனத்தினால் வெள்ளியங்கிரி முதலியார் உணவுகூட உட்கொள்ளாமல் படுக்கையில் கிடந்தார்.

அன்று மாலை அவர் புதல்வரான அருண மொழித் தேவர் (பின்னர் சேக்கிழார் என்றழைக்கப்பட்டார்) இரவுச்சாப்பாட்டுக்காகச் சாப்பாட்டறைக்குச் சென்றார். வழக்கமாக தந்தையும் மகனும் சேர்ந்தே உண்பார்கள். அன்று சாப்பிடும் அறையில் தந்தையைக் காணவில்லை. அருண மொழித் தேவர் தம் தாயாரைப் பார்த்து, “தந்தை எங்கே? இன்னும் ஏன் சாப்பிடவரவில்லை?” என்று கேட்டார்.

தாயார், “மகனே! உன் தந்தைக்கு உடல் நலம் சரியாயில்லை. அதனால் படுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர். அவரை அழைத்ததற்கு தனக்குப் பசியில்லை என்று சொல்லி உண்ணச் சாப்பிடும்படி கூறினார். நீ சாப்பிடலாம் வா. அவர் பசித்த பின் சாப்பிடுவார்” என்று சொன்னான்.

இதனைக் கேட்டதும் சேக்கிழார் தன் தகப்பனுரிடம் போய் உடம்புக்கு என்ன என்று கேட்டார். அவர் தனக்கு உடம்பில் ஒன்றும் குறைவில்லை என்றும், மனக்கவலையால்தான் பசிக்கவில்லை என்றும்

தெரிவித்தார். அந்த மனக் கவலை என்ன என்று தெரிவிக்கும்படி சேக்கிழார் கேட்டார். அவரோ, “ம க ணே! அதனை உன்னிடம் நெரிவிப்பதால் பலன் ஒன்றும் ஏற்படப்போவதில்லை; நீ போய்ச் சாப்பிடு” என்றார். அதற்கு சேக்கிழார், அவருடைய துக்கம் இன்னதென்று கூறினாலோயிய தான் அவ்விடத்தை விட்டுப் போகமுடியாது என்றும், தானும் சாப்பிடப் போவதில்லை என்றும் பிடிவாதமாயிருந்தார்.

தகப்பனார் பார்த்தார். இனி தன் கவலை இன்னதென்பதை கூறிவிடுவதே சரி, இல்லாவிடல் சிறுவனுகைய தன் ம க ன் பட்டினியாயிருந்துவிடுவான் என்று கருதி, அரசனுடைய கேள்விகளையும் அவற்றுக்கு விடை அகப்படாமையையும் கூறினார். அத்துடன், தான் மறுநாளே புறப்பட்டு அரசவைக்குப் போய்ச் சேரவேண்டியதன் அவசியத்தையும் குறிப்பிட்டார். இதனைக் கேட்டதும் சேக்கிழார், “அப்பா! இதற்காகவா இப்படி கவலை கொள்ளுகிறீர்கள்? அவற்றுக்கு விடைகளை நாளை நீங்கள் புறப்படும் நான் எழுதித்தருகிறேன். வந்து சாப்பிடுங்கள்” என்று கூறி எழுந்து வரும் படி அழைத்தான்.

மகன் இவ்வாறு கூறவே, தகப்பனார் மகிழ்ச்சியடைந்து, அவன் விடை கூற முடியாமறபோனாலும் கவவில்லை, கூறுகிறதாகச் சொல்லுகிறானே அதுவே போதும் என்ற மனத்திருப்தியுடன் எழுந்துபோய்ச் சாப்பிட்டுவிட்டுப் படுக்கைக்குப் போய் விட்டார். ஆனாலும் மகன் சொன்னபடி விடை எழுதிக்கொடுப்பான் என்பதில் அவருக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை.

அன்று இரவு சேக்கிழார் அக் கேள்வி களுக்கு விடை தேடுவதில் முனைந்தார். அச்சமயம் திருக்குறளைப்பற்றிய எண்ணம் அவருக்கு வந்தது. அதன் சிறப்புப் பாயிரத்

தில், திருக்குறளில் இல்லாத பொருள் வேறெந்திலும் இருக்க முடியாது என்பதைக் கூறும் ஒரு பாடலைப் படித்திருந்தாராதலால் அந்த ஞாபகம் அப்போது வந்தது.

“எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள் இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் இல்லையால் – சொல்லால் பரந்த பாவால் என்பயன் வள்ளுவனார் சுரந்தபா வையத் துணே”

என்ற மதுரைத் தமிழ் நாயகனாரின் பாடல்தான் அது. இத்தகைய திருக்குறளில் அந்த அரசனின் கேள்விக்கும் விடை திட்டமாய் இருக்கவேண்டும் என்று சேக்கிழார் உறுதி கொண்டார். அதன்படியே குறளின் முதல் செய்யியிருந்து ஆராயத் தொடங்கினார். அரசனின் மூன்று கேள்விகளுக்கும் விடை கள் கிடைத்துவிட்டன! ‘‘செய் நன்றியறிதல்’’ என்ற அதிகாரத்திலும், ‘‘அடக்கமுடைமை’’ என்ற அதிகாரத்திலும் அவ்விடைகள் இருந்தன.

மூமியிற் பெரிது

“காலத்தினால் செய்த நன்றி சிறிதெனினும் ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது”

கடலிற் பெரிது

“பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின் நன்மை கடலிற் பெரிது

மலையிற் பெரிது

“நிலையிற்றிரியாது அடங்கியான் தோற்றும் மலையினும் மாணப் பெரிது”

இவைகளைக் கண்டவுடன் சேக்கிழாருக்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை.

உடனே பனியோலை நறுக்கை எடுத்து இம் முன்று குறள்களையும் எழுதிவைத்துவிட்டுப் படுத்துக்கொண்டார்.

மறுநாள் காலையில் தந்தையார் அரச வைக்குப் போக தஞ்சைக்குப் புறப்பட்டார். மகன் விடை எழுதித்தருவான் என்ற ஞாபகமே அவருக்கு இருக்கவில்லை. சேக்கிழாரும் காலையில் எழுந்து, வழக்கம்போலப் பள்ளி க்குப் போகப் புறப்படுவதற்குமுன் தான் விடை எழுதிவைத்த நறுக்கோலையை எடுத்துப் போய்த் தந்தையாரிடம் நீட்டி, “அப்பா! இதோ தாங்கள் தேடிய விடைகள் இவ்வோலை நறுக்கில் உள்ளன. இதை எடுத்துப்போய்ச் சோழ அரசனிடம் காட்டிப் பரிசு பெற்று வாருங்கள்” என்று சொல்லிக் கையிற் கொடுத்தார்.

அவ்விடைகளைப் பார்த்த தகப்பனார் எல்லையற்ற களிப்பிற்குள்ளாகி, மகனை வாழ்த்திவிட்டு அவ்வோலை நறுக்கை ஒரு சிமிழில் வைத்து எடுத்துக்கொண்டு தஞ்சைக்குச் சென்றார்.

குறித்த நாளில் சபை கூடியது. எல்லா நாட்டு மன்னர்களும், அமைச்சர்களும், புலவர்களும், மற்றும் பெரியோர்களும் கூடினார்கள். அரசன் வழக்காக நடக்கவேண்டிய காரியங்களை முதலில் பார்த்துவிட்டு, பிறகு தன்னுடைய கேள்விகளுக்கு விடை அளிப்பவர் எவரும் இருக்கின்றனரா என்று கேட்டான். சிறிது நேரம் சபையில் எவரும் பேசவில்லை.

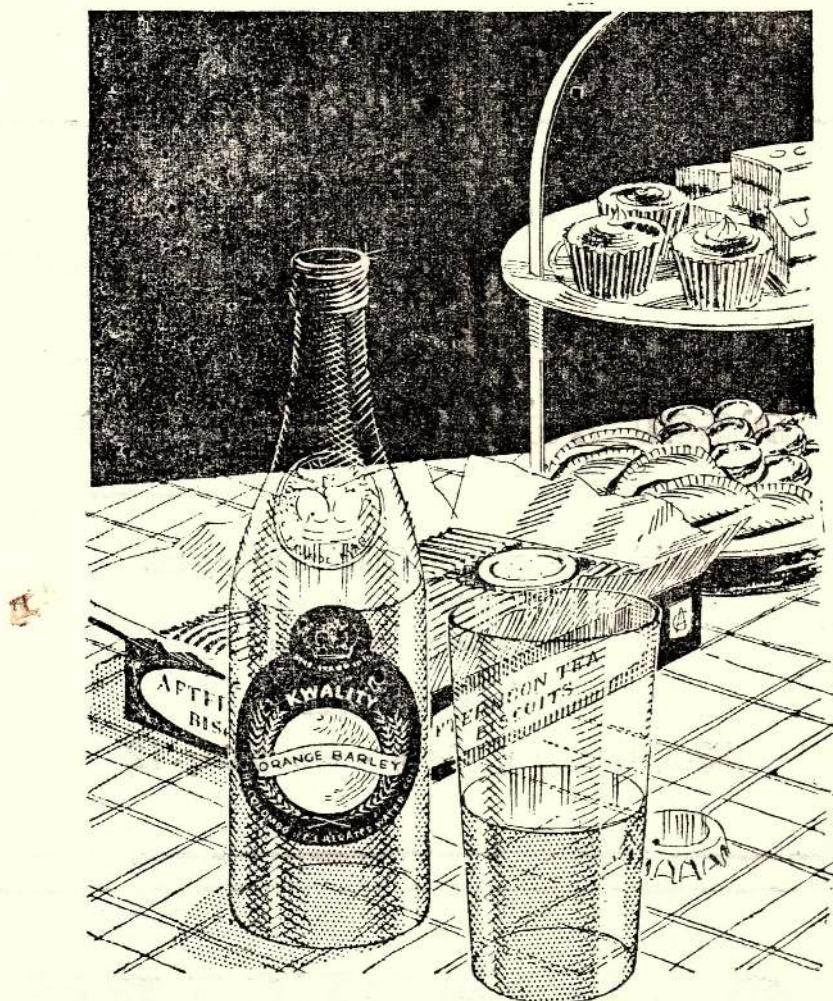
ஒவ்வொரு அமைச்சரையும் கேட்டும் விடை கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக வெள்ளி யங்கிரி முதலியாரின் முறை வந்தது. அவரிடம் அரசன் கேட்டவுடன், அவர் எழுந்து அரசனுக்கு வணக்கம் தெரிவித்துவிட்டு, “அரசே! இதோ தங்கள் கேள்விகளுக்கு விடைகள் இச் - சிமிழில் இருக்கின்றன.” என்று கூறி அரசன் கையில் சிமிழைக் கொடுத்தார்.

அரசன் அச் சிமிழைத் திறந்து அதனுள் விருந்த ஒலை நறுக்கை எடுத்து ஆஸ்தானப் புலவரிடம் கொடுத்து வாசிக்கும்படி சொன்னான். புலவர் அக்குறள்களை வாசித்துச் சபையினர்களிப் படையும்படி செய்தார். அரசனும் அடங்கா மகிழ்ச்சியை அடைந்து வெள்ளியங்கிரி முதலியாருக்கு தான் எண்ணி யிருந்தபடி பரிசீலித்து மரியாதைகள் செய்யத் தொடங்கினான். அவர் எழுந்து அப்பரிசுகளைல்லாம் தம் பிள்ளை அருண்மொழி க்குச் சேரவேண்டும் என்று சொல்லி, விடை வந்த வரலாற்றை எடுத்துக் கூறினார்.

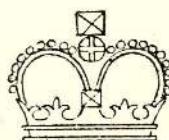
அரசன் அதற்காக மிக மிக மகிழ்ந்து அருண்மொழித் தேவரைப் பார்க்கவேண்டும் என்று கூறி, பல்லக்கு அனுப்பி அருண் மொழித் தேவரை தஞ்சைக்குத் தருவித்து அவரைத் தம் அமைச்சராக நியமித்து, “உத்தமச் சோழ பல்லவன்” என்ற பட்டத்தையும் கொடுத்து, வேண்டுமான வரிசைகளைச் செய்து அனுப்பிவைத்தான். இக்குறளினால்லன்றே சேக்கிழார் அமைச்சரானார். உலகம் புகழும் இத் திருக்குறளின் மாண்புதான் என்னே!

வள்ளுவர் வழங்கிய முத்துக்கள்

வெல்லாத இல்லை
திருவள்ளுவன்வாய் விளைத்தவற்றுள்
பொல்லாததில்லை
புரைதீர்ந்த வாழ்வினிலே அழைத்துச்
செல்லாததில்லை
பொதுமறையான திருக்குறளில்
இல்லாததில்லை
இனையில்லை முப்பாலுக்கிந் நிலத்தே !
(புரட்சிக் கவிஞர் பாந்தாசன்)

The choice is always...

CROWN
BRAND
MINERAL WATERS

THE COLOMBO ICE & AERATED WATER COMPANY
UNION PLACE, COLOMBO 2

கட்டுளம் காளையர்
மிடுக்காக ராஜ நடைபயில் - எடுப்பான ஆடைகள் வேண்டும் !
அப்படியானால் ?

லக்ஸ் சன்யோ டீட்ரெக்ஸ்

ஷேர்ட்களை வாங்க வேண்டியதுதான்

பளபளப்பும் மக்டும் படரவேஸமும் மிக்க
ஒரே ஷேர்ட்களை ரகம் இதுவே

லக்ஸ் ஷேர்ட்

82/1, கோட்டடி தெரு - கொழும்பு-12

H. C. M. INDUSTRIES

WATTALA
COLOMBO

Products fo H.C.M. SHIRTS

விளக்கின் கண் விளக்கு

இரசிகமணி கணக. செந்திநாதன்

இருள் பயங்கரமானது. அச்சத்தைக் கொடுக்க வல்லது. ஒரு சிறிய அறைக்குள் இருக்கும் பொருளோக்கூட இருட்டில் போய் எடுக்க அஞ்சகிரேம். ‘விளக்கைக்கொண்டது’ என்று கூச்சுவிடுகிரேம். சிறிய அகல் விளக்கு கொண்டதப்படுகிறது. எமக்கு மனமகிழ்ச்சி நின்றுபோன மின்சார விளக்கு ஒளிவீசுகிறது. ஆஹா! ஒரே ஆனந்தம். வீட்டில் தானு விளக்கு? கடற்கரைக்குப் போய் பாருங்கள்! கலங்கறை விளக்கு கழன்று சுழன்று ஒளி பாய்ச்சுகின்றது. இருளில் தடுமாறி அலையும் கப்பல்களைக் குறிப்பிடம் காட்டி அழைக்கிறது. வீட்டில் ஏறியும் விளக்கும் கடற்கரையில் ஒளிபாச்சும் கலங்கரை விளக்கும் மற்றும் இடங்களில் பீரகாசிக்கும் ஒளிவிளக்குகளும் ஆகாயத்தில் தோன்றும் சூரிய சந்திரர்களும் புறஇருளைட்டத் தான் உதவுகின்றன. நமது வாழ்க்கைக்குப் புற இருள் மாத்திரம் போனால் போதுமா? அக இருள் - மனமாச - போகவேண்டாமா?

அதோ, தருமதேவதை திருவள்ளுவர் என்னும் உருத்தாங்கி நம் மனமாச தீர்க்க இரண்டாயிரம் வருடத்துக்கு முன்னால் திருக்குறள் என்னும் ஒளிவிளக்கை ஏற்றி வைத்திருக்கிறதே உன் கண்ணிற் படவில் லையா? திருக்குறள் ஒரு சிறிய அகல் விளக்கை கல்ல. நமது மனத்தின் கண் ஏற்பட்டிருக்கும் மனமாக்ககள் மிகப் பெரியவை. அவற்றை நீக்கப் பெரியவிளக்காகவே திருக்குறளை ஏற்றி வைத்துள்ளார் வள்ளுவர்.

இந்தப் பெரிய ஒளிவிளக்கு நம் போன்றேர் பலருக்கு வெறும் டாகா - பத்தோடு பதி ஞென்றுக்க சேர்ந்த நூலாக - படுகிறது. ஆனால் ஆன்றமைந்து அடங்கிய கல்விச் சான்றேர் ஒருவருக்குத் தேடக்கிடையாத திரவியம் போல, இடரும் உலகத்துக்கு ஒளிகாட்டி, வழிகாட்டும் விளக்குப் போலத் தெரிந்தது கண்டவர், அந்த அழகை அனுபவித்துப் பாடுகிறோர்.

‘அறம் தகளி; ஆன்றபொருள் திரி இன்பு சிறந்த நெய் செஞ்சொல்தீத்தண்டு - குறும்பர்வாவள்ளுவனார் ஏற்றினார் வையத்து - வாழ்வார்கள் உள்ளிருள்’ நீக்கும் விளக்கு’

நப்பாலத்தனர் என்னும் நற்றமிழ் புலவர்தான் அவர். ஒரு விளக்கில் தகளி, திரி, நெய்தண்டு தீ என்பவை இருத்தல் வேண்டுமே. திருக்குறளாகிய திவ்விய விளக்கிலே இவை உள்ளனவா? ஆம். உண்டு என்கிறோர் அந்தப்புலவர்; அறம்தான் தகளி பொருள்தான் திரி, இன்பம்தான் நெய், குறட்பாதான் தண்டு, அழகிய சொற்கள் தான் தீ இப்படி வள்ளுவனார் திருக்குறளாகிய விளக்கை ஏற்றி வைத்துள்ளார் பாருங்கள் என்கிறோர் அவர்.

திருக்குறளாகிய விளக்கில் ஒரு சுடரல்ல; இரண்டுசுடரல்ல, ஆயிரத்து முன்

ஊற்று முப்பது சுடர். அத்தனையும் ஒளி கான்று உலகுக்கு வழி காட்டுகின்றன. ஒன்றுகூட, மற்றது குறைய என்று கூற முடியாது. எனினும் சில சுடர் பிரகாசிக் கின்றன. அவற்றுள்ளும், விளக்கின் கண் விளக்குப்போலப் வாய்மை பிரகாசிக்கின்றது. திருக்குறைனா, வையத்து வாழ்வார் கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கு', என்றார் ஒரு புலவர். அந்த விளக்கிலேயே ஒரு விளக்கு பிரகாசிக்கின்றது. அது வாய்மை என்னும் அதிகாரத்தில்.

“எல்லா விளக்கும் விளக்கல்லச் -
ஶான்றேர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு’.

என்ற குறளில் பிரகாசிக்கின்றது.

புறத்திருள் கடியும் விளக்குகளைல்லாம் விளக்காகா. மனத்தின் கண் இருக்கும் இருளைக்கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே உன்மை விளக்கு என்பது இதன் பொருள். தானம் தன்மம் கல்வி ஞானம் பூசை என்பவை ஒருவளிடத்தில் நிரம்பியிருந்தாலும் அவனிடம் வாய்மை இல்லாதுவிட்டால் அவன் மதிக்கப்படமாட்டான் என்பது விளக்கம்.

வாய்மையாகிய விளக்கைக்கையிலேந்தி வாழ்க்கையில் ஏற்படும் பெரும் புயலுக்கு எதிராக அதை அணையவிடாமல் கொண்டு செல்வதென்பது சாதாரண காரியமன்று. அதுவும் இக் காலத்தில் மிக மிக்க கடினம். வாய்மையைக் காத்த அரிச்சந்திரன் பட்ட கஷ்டங்கள் தாமெவ்வளவு? அவனே மனை விணை வெட்டப் போகும் சமயத் தில் “பதியிழந்தனம் பாவளையிழந்தனம் படைத்த நிதியிழந்தனம்” என்று அடுக்கிக் கூறுகிறேன். அவன் பட்ட கஷ்டங்களைக் கண்ட நம்போன்றேர் இவ்வளவு துன்பங்களையும் சுமக்க நம்மால் முடியுமா? என்று ஐயுறு கின்றோம்; பயப்படுகின்றோம். ஆனால் வாய்மையாகிய அறத்தை உயிர்பிரியும் வரை காத்த மனதகுல மாணிக்கம் மகாத்மா

காந்தியடிகள் நம்மிடையேதான் வாழ்ந்தார் நம் கண் கான் வாழ்ந்தார். குன்றிலிட்ட தீபம் போல வாழ்ந்தார். வள்ளுவர் ஏற்றிய விளக்கை அணைய விடாமல் காத்து வாழ்ந்தார். அவர் காட்டிய வழியில் நாமும் நடந்து பார்த்தல் கூடாதா?

வாய்மையைக் கடைப்பிடித்தால் மனமாச அகன்று உள்ளம் தூய்மை எய்தும். ‘‘சேய்மை அண்மையில் உயிர்க்கொரு துணையெனச் சிறந்த வாய்மையால் அகந்துயமையாம்’’ என்பது அரிச் சந்திர புராணம். எல்லா அறங்களிலும் மிகச் சிறந்தது மனத் தூய்மை. ‘‘மனத்துக் கண் மாசிலனுதல் அனைத்து அறன்’’ என்பது குறள். மனமாச தீர்ந்த ஒருவனே சமயி.

வாய்மையாகிய விளக்கை ஏற்றி மனமாச தீர்ந்த ஒருவன் அப்பால் ஞானச் சுடர் விளக்கை ஏற்றி நம்பிரான் கழலை நாடு வான் என்பது தின்னனம். இதைப் பூத்த தாழ்வார் அழகொழுகப்பாடுகிறார்.

‘‘அன்பே தகழியாய் ஆர்வமே நெய்யாக இன்புருசு சிந்தை இடுதிரியாய் - நன்புருசி ஞானச் சுடர்விளக்கை ஏற்றினேன் -

நாரணற்கு ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்’’

உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்கையும் ஞானச் சுடர் விளக்கையும் ஒரு மித்துப் பாருங்கள்! வையத்து வாழ்வார்கள் உள்ளிருள் நீக்கும் விளக்காகிய குறளையும் அவ்விளக்கிலே பிரகாசிக்கும் வாய்மையாகிய விளக்கையும் அவ் விளக்கை அணையவிடாமல் காத்த அரிச் சந்திரனையும் மகாத்மா சாந்தியடிகளையும், மனமாச தீர்ந்த பூத்ததாழ்வார் ஏற்றிய ஞானவிளக்கையும் தொட்டுக் காட்டியுள்ளேன். வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து மனமாச நீங்கி ஞானநிலை எய்தி வாழ நாம னைவரும் முயல்வேண்டும்.

‘‘யாம் மெய்யாக் கண்டவற்று வில்லை எணைத் தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற’’ - குறள்

வள்ளுவன் வந்தான்!

— மாத்தோ சோழ —

வாழ்வதற்கு வழிபலதை
வகுத்துதந்தவன் — இவ்
வையகத்தில் உயர்வதற்கு
வழிகள் கண்டவன்
ஒரினமாய் குறள்முக்வா
ஒதி வந்தவன் — அழியா
உண்மையதன் மாணபதனே
உரைக்க வந்தவன்.

செந்தமிழின் சிறப்புயரச்
சிந்தை கொண்டவன் — நம்
ஏழ்மையெல்லாம் உயர்வடைய
எற்றம் கண்டவன்
அசிலமதை சுரடிக்குள்
அடக்கி வைத்தவன் — உயர்
இனபத் தமிழ் மறைமொழியாய்
இயற்றி வைத்தவன்.

அழுதமான குறளடிகள்
ஆக்கி மகிழ்ந்தவன் — மக்கள்
சிந்தையுறை தெய்வமாகச்
சிறப்புப்பெற்றவன்
தமிழ்மொழியி னுயர்வுகாணத்
தன்னைந்தவன் — அந்த
வள்ளுவனென் ரேதுமேதை
தன்னை யேத்துவோம்.

வள்ளுவர் வரலாறு எது?

வள்ளுவர் வரலாறு எது? என்று அறியப் புலவர்கள் அணைவரும் கூடினார்கள். கூடிய நகரம் சென்னை. கூடிய இடம் பச்சையப்பன் கல்லூரி; கூடிய நாள் 1929, மார்ச் 11- தலைமை வகித்தவர் மகாமகோபாத் தியாய உ. வெ. சுவாமிநாதய்யர். வந்திருந்த புலவர்கள் 530 க்கு மேற்பட்டவர்கள் பேசியவர்கள் 11 பேர். 10 பேர் பேசியுங் கூட எவரும் சரி என்று ஒப்பவில்லை. பதி ஞென்றுவதாகப் பேசியவருடைய பேச்சுதான் வள்ளுவருடைய உண்மையான வரலாருக் கீருக்க வேண்டும்மென்று கூட்டத் தினர் ஒப்பினர். கூட்டத்தின் என்ன? தலைமை வகித்திருந்த உ. வெ. சுவாமிநாதய்யர் அவர்களே எழுந்திருந்து இதுதான் சரி! என்று பேசியவரை நெஞ்சோடு நெஞ்சம் இறுக்கத் தமுவிக் கட்டிக்கொண்டு மக்களுக்கு அறிவித்தார். அப்பறம் வசிஷ்டரே இராஜீவி என்று ஒப்புக் கொண்ட பிறகு, உங்களுக்கும் நமக்கும் அதிலே கரு

த்து வேறுபாடு எதுவும் இருக்க முடியுமா? ஒப்ப வேண்டியதுதான்.

அவ் வரலாற்றினுடைய தொகுப்பு இதுதான் வள்ளுவர் ஒரு சிறந்த தமிழ் மகன் நல்ல வேளாண்குடிமரபினர். அவர் பிறந்தது; வாழ்ந்தது; இறந்தது அணைத்தும் மதுரை. அவர் பாண்டிய மன்னனுக்கு அரசன்து உள்படு கருமத்தலைவராக (Private Secretary) இருந்தவர். அதாவது அரசன்து கருத்தை மக்களுக்கு அறிவிக்கும் தொழிலைப் பெற்றிருந்தார். இந்தத் தொழில் காரணமாகவே வள்ளுவர் என்ற பட்டத்தை பாண்டியனால் பெற்றவர். நல்ல வேளாண்குடி மகளை மணவியாகப் பெற்றவர். உலகத்தை நோக்கி ஒரே நூலை நன்றாகச் செய்து கொடுத்து நம்மை விட்டு மறைந்தவர் வள்ளுவரைப் பற்றி அறிவிக்க இது போதும்.

ஆதாரம்—“வள்ளுவரும் குறஞும்”

கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம்

திருக்குறறும் ஏசுநாதரும்

—X—

திருக்குறல் பெரிதும் போற்றப்படுவது; அது இல்லறவாழ்க்கைக்கு ஒரு விளக்குப் போன்றதாலன்றே? இல்லறத்தைப் பற்றி வள்ளுவர் இல்வாழ்க்கை என்ற இயல் ஒன்றை வகுத்தார். இயேசுவின் வாழ்க்கையில் யிகச் சிறப்பெய்தியதும் அவர் வகுத்த இல்லறவியல்; 33 வருடம் இம் மண்ணுலகில் வாழ்ந்த அம்மகான் 30 வருடங்களுக்கு தன் தாய் தந்தையருக்கு அடங்கி ஒடுக்காக நகரேத ஊர் தச்சுப் பட்டரையில் இல்லறத்தின் மாண்பை நஷ்ட்டு விளக்கினார். “இவன் தந்தை என்னேற்றஞ்சுன்” என்னும் சொல்லைப் பலர் நாவில் நவில மகன் தந்தைக்கு உதவி ஆற்றினார் என்பது ஒன்றே திருக்குறள் அவர் வாழ்க்கையில் எங்கனம் பரினமித்தது என்பதைக் காட்டப் போதுமானது.

டாக்டர் மு. ஆரோக்கியசாமி

மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றத்தின் அனுசரணையுடன் வீரகேசரி திருவள்ளுவராண்டு 1999 ல் (1968) நடத்திய அகில இலங்கை தீயான கட்டுரைப் போட்டியில் பரிசு பெற்றேர் விபரம்.

முதலாவது பரிசு:-

மு. ஜெயசால்,
சிவானந்த வித்தியாலயம்
மட்டகளப்பு.

இரண்டாவது பரிசு:-

சௌ. இரா. கோபுரமலர்,
அர்ச் மேரிஸ் பாடசாலை
பொகவந்தலாவ.

மூன்றாவது பரிசு:-

அ. ம. யோ. புவனேஸ்வரன்
அலெக் ஸாந்திரா கல்லூரி
கொழும்பு-7.

பரிசுகள்

-

அன்பளிப்பு

1. தங்கப் பதக்கம்,	—	சப்பிரமணியம் ஜாவலரி
2. தங்கப் பதக்கம்,	—	தேவி அன் கோ.
3. வெள்ளிப் பதக்கம்,	—	R. J. S. ஒளிபெருக்கி சேவை.

மாத்தளை வள்ளுவர் மன்றத்தின் அனுசரணையுடன் தினபதி திருவள்ளுவராண்டு 1999 ல் (1968) நடத்திய அகில இலங்கை தீயான கவிதை போட்டியில் பரிசு பெற்றேர் விபரம்.

முதலாவது பரிசு:-

மு. கந்தப்பு (மன்னவன்)
கரவெட்டி.

இரண்டாவது பரிசு:-

திருமதி. பரிமளா இராசதுமரி,
கருவாஞ்சிக்குடி.

மூன்றாவது பரிசு:-

எம். எ. அன்னிஸ்,
பொத்துவில்.

பரிசுகள்

-

அன்பளிப்பு

1. தங்கப் பதக்கம்,	—	அ. ஒ. மாணிக்கம் செட்டியார்)
2. தங்கப் பதக்கம்,	—	அன் சன்ஸ் மாத்தளை.
3. வெள்ளிப் பதக்கம்,	—	S. T. S. எலக்ட்ரிக்கல் அன்
சவுண்ட் சேவிஸ்.
விள்வா ஜாவலரி.

குறவாயை

மு. கந்தப்பு

உள்ளமதில் உள்ளுவன் உயர்வை உள்ளல்
உயரியதென் ரூரைத்தனரே உலகம் போற்றும்
வள்ளுவரும், உணர்த்திடுக! உள்ளத் துள்ளே
ஒடுகின்ற ஆறுதனை, அங்கே வாழும்
கொள்ளுதற்கும் தள்ளுதற்கும் ஏற்ப வாய
கொழுத்த சில ஆழைகளைக் கூறக் கேட்டீர்.
துள்ளிவரும் ஆறு சொல்வே னமுக்கா ரூகும்
தோன்றுகின்ற ஆழையதில் பொருமை யாகும்,

இப்படியே பத்தொன்ப தாமை தம்மை
எழிலுறவே காட்டுகிறூர் முப்பா லான
ஒப்புவரை யற்ற மணிக் குறளை ஈத்த
ஒண்டுவன் வள்ளுவனார் இவற்றில் இரண்டு
தப்புடைய ஆழைகளாய் நீக்க வேண்டும்
தவிர்ந்தபதி னேழினிலே இரண்டு போக
செப்புபதி னைந்தாமை உண்டாம்; இன்பத்
திருக்குறளின் ஆழையெலாம் தெரிந்து கொள்வீர்,

அஞ்சாமை இடுக்கணமி யாமை, இன்னை
ஆருயிர்க்குச் செய்யாமை, அமுக்கா ரூமை,
நஞ்சான் புஞ்கள்ளுண் னைமை, உள்ளம்
நடுங்க உயிர் சொல்லாமை புறங்கருமை,
வஞ்சகராம் கிற்றினம்சே ராமை, இன்னும்
மாசுறுகள் ளாமை யொடு மறந்தும் தீதாய்
நெஞ்சினிலே பிறனில் விழை யாமை, மற்றும்
நிலையாமை, வெகுளாமை, இவற்றி ரேடு,

பெரியாரைப் பிழையாமை, பொச்சா வாமை,
பிழைதரும் பயனில் சொல் லாமை, பொல்லா
வெகுவந்த செய்யாமை, பிரிவாற் ரூமை
வெஃகாமை, கல்லாறை, இவைபோல் இன்னும்
அரியபல ஆழையெலாம் குறளில் தந்து
அகிலடைலாம் புனிதமணம் பரப்பும், ஞானப்
பரிதியவன் எங்கோமான் வள்ளுவன்றன்
பாதமலர் தாமரையைப் பாடாய் நெஞ்சே,

நாட்டினிலே புதுமைமிளர் நல்ல ஏடாம்
நவமான தினபதிதான் நடத்துகின்ற
போட்டியிலே பரிசுபெறக் கவிதை யாத்தேன்,
பொருளிருந்தால் தள்ளாமை வேண்டு மையா!
பாட்டெடுதித் தாராமை எனது பண்புக்
கியையாமை என்பதனால் தந்தேன்; நீங்கள்
கேட்ட பொரு ளாமெவையும் இருந்தால் போதும்
கீர்த்திபெற்று என்கவிதை உலகில் வாழும்,
முதலாவது பரிசு.பெற்ற கவிதை

In our Agency Trade
We handle only
CHINESE PRODUCTS
and following are
some of the lines exported by
THE PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA
மக்கள் சிறு

Red Heart Electric Irons
 Egret Electric Irons
 Hot Plates - Fluorescent
 Tubes - Electric bulbs
 Torches and Bulbs
 Window Glass - Razors
Sanitarywares - Hardboard
 Cotton Blankets
 Woolen Blankets
 Sewing Threads
 Plant and Machinery
 Water Pumps - Safety Pins
 Microscopes - Bottles
 Dates - Raisins
 Medical Instruments
 Scientific Instruments
 Bone Glue
 Duplicating Machines
 Kraft Paper

Sports Goods
 Tennis Balls
 Footballs ZE 51
 Basketballs RB 6
 Net Balls
 Badminton Sets
 Gymnasium Equip.
 Discs - Javelins
 Kitchen - Table
 Knives - Forks
 Rubber Sheeting
 Ethyl Alcohol
 Talcum Powder
 Asbestos - Cloth
 Asbestos - Gloves
 Nailwire
 Motor Spares
 Stencil Paper
 Artists Materials

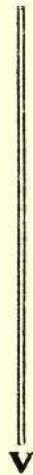
Glass Tumblers
 Nailwire
 G. I. Wire
 Door Locks
 Locks & Padlocks
 Bolt & Nuts
 Agricultural
 Implements
 Implements - Tools
 Rubber Taping
 Knives
 Redheart and
 Anchor Pressure
 Lamps - Oil Lamps
 Steel Bars
 Scissors
 Silk Yarns
 Toilet Tissues
 Ink Pads

These are some of the items and should there be a line of interest, do not hesitate to contact us. We extend courteous service, prompt attention to all orders through us. A call at our office will convince you that we have the experience and ability to advise you in your needs.

FRANCIS SENEWIRATNE INTERNATIONAL
 51 First Cross St. - P. O. Box 1221
 Phone: 2 1 7 3 4 - COLOMBO-11

With the Best Compliments

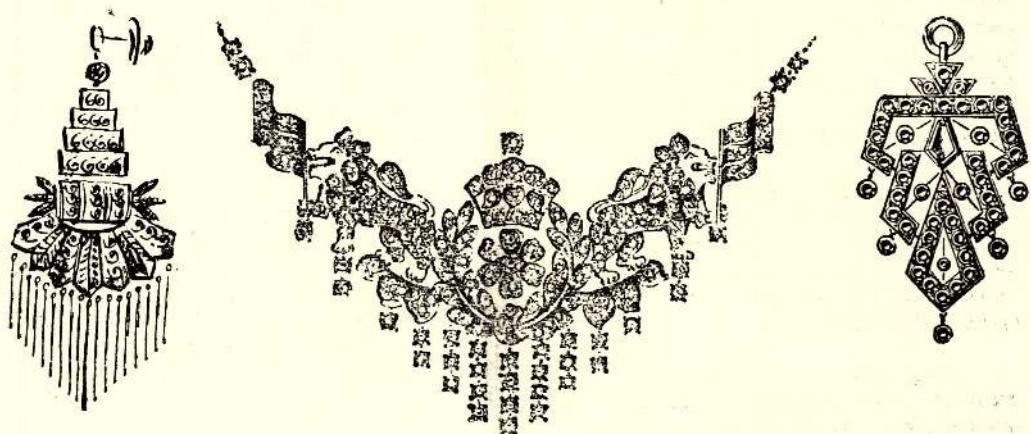
of

STAR JEWELLERS
90, SEA STREET
COLOMBO-11

T, phone: 29727

ரம்மியமான மங்கையருக்கு
 ரமணீயமான தங்க நகைகள்
 ரகரகமாய் வேண்டுமெல்லவா ?

‘உடனே விரையுங்கள்’

ரமணி ஜூவலர் ஸ்

(ரமணி தங்க நகைமாளிகை)

130, செட்டியார் தெரு

கொழும்பு-11

விலாசினி அன் கம்பேனி

மொத்த சில்லரை புடவை வியாபாரி

148, கெசியர் வீதி, கொழும்பு-11

Phone: 24719 - 27196

மகிழ்ச்சியின் மறுபெயர் ‘ஜோய்’
மங்களகரமான நகைகளுக்கு

சிறந்த இடம்

ஜோய் நகை மாவிகை

நம்பிக்கை ★ நுணயம் ★ நல்ல நூதன வேலைப்பாடுகள் அமைந்த
அழகிய தங்க நகைகளை வாங்குவதற்கு

சிறந்த ஸ்தாபனம்

ஜோய் நகை மாவிகை

குறித்த திசதி ★ குறித்த காலம் ★ குறித்த நேரம்
தவறாது உங்கள் ‘ஆட்களை’ செய்து கொடுப்பதில்

இன்று முன்னணியில் நிற்கும்
மக்கள் போற்றும் ஸ்தாபனம்

ஜோய் ஸ்டோர் ஸ்டோர்

நகை மாவிகை

82, செட்டியார் தெரு - கொழும்பு-11

With Best Compliments

of

SEYADU BEEDI DEPOT

**192 Old Moor Street
COLOMBO - 12**

Tel: 32301

With the Best Compliments

of

STAR JEWELLERS
90, SEA STREET
COLOMBO-11

T, phone: 29727

புரவளர்

திரு. E. குழந்தைவேல் அவர்கள்

திரு. இரா. தங்கவேல் செட்டியார் அவர்கள்

திரு. திருச்செந்தூரன் B. A. அவர்கள்

நிர்வாகக்ரமம்

திரு ஏ. எச். சாகிர்

,, சொ. இராமலிங்கம்

} இணைத்தலைவர்

திரு க. கார்த்திகோசு (செயலாளர்)

,, மா. இராமு (பொருளாளர்)

மு. சிவநூனகுரு

சௌ. சந்திரன்

ம. தியாகராஜா

இரா. துரைசாமி

சோமு

செல்வா

சு. தியாகராஜா

இயற்கையிலேயே ஈகையும், இரக்கமும், சனிந்த உள்ள முடன் பல வகையில் அறம் புறிந்து வருபவர் திரு. இரா. தங்கவேல் செட்டியார்.

சாதி, சமய வேறுபாடுயின்றி தன்னம் கருதா பொது நல தொண்டர். இன்சொல்லாளர். மாத்தனை நகரில் பல நல்ல தர்மகாரியங்கள் இவரால் செய்யப்பட்டுள்ளது யாவ ரும் அறிந்ததே. தன்னை நாடி வருபவர்களுக்கு இல்லை என்று சொல்லாமல், இல்லை, என்ற சொல்லியே இல்லை யாக்கி வந்தவர்களுக்கு எல்லாம் வாரிவளங்கும் தாயால குன்முடையவர். இவரை எங்கள் மன்றத்தின் புரவளராக பெற்றது யாம் பெற்ற பாக்கியமே!

வாழ்க அன்னூர்! வாழ்க அவர் தொண்டு

ஆசிரியர்

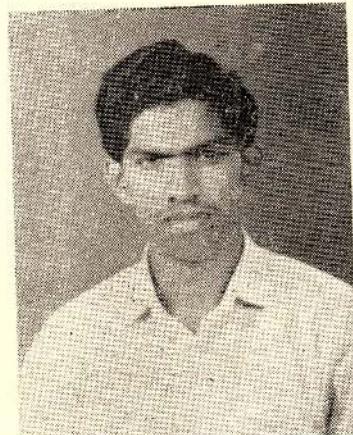

இரா: தங்கவேல் செட்டியார்
(புரவளர்)

இணைத்தலைவர்

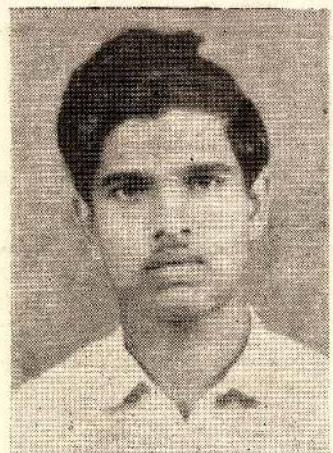
ர. எஸ். காருணிதி.

சௌ. இராமலிங்கம்.

மாத்தனை க. கார்த்திகேகை.
(செயலாளர்)

மா. இராமு
(பொருவாளர்)

துயர் நிறைந்த 1968

“ நன்றி மறப்பது நன்றன்று ”

குறன்

பொ. தீருவுணவன்.

எஸ். லோரன்ஸ் பாரந்து

காலையில் மலர்ந்து மாலையில் உதிர்ந்து விடும் மலர்போல் இவர்கள் வாழ்வுமறைந்துவிட்டது. எங்கள் மன்றத்தில் முக்கிய பங்குகொண்டு எங்களோடு தோழோடு தோழின்று தொண்டுகள் பல செய்த இவர்களை இறைவன் இளைமையிலேயே தன் தொண்டு செய்ய அழைத்துக்கொண்டு விட்டான். இவர்களின் ஆத்மாவுக்கு முடிவில்லாத அருளை அருள்ள இறைவனை பிரார்த்திக்கிறோம்.

ஆசிரியர்

நன்றி நவீலும் நற்பணி எனதே

“ எந் நன்றி கொன்றுர்க்கும் உய் வுண்டு உய்வில்லை
செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு ”

செய்த நன்றியின் மகத்துவத்தை இத் துணை அழகாக அன்றே சொல்லி வைத்தி ருக்ன்றூர் அருமறைத்தலைவர் வள்ளுவர். எந்த ஒரு பொதுக் காரியமும் பத்துப் பேரினது உதவியின்றி பூரணத்துவம் பெற முடியாது. வளம் பல கொழிக்கும் மாநகரிலே வான் மறை வள்ளுவறுக்கு பெரு விழா எடுக்கப் போகிறோம், என்றவுடன் வரையாது, வழங்கிய வள்ளல்கள் பலர், அவர்கள் தம் பொன் கரங்களால் அள்ளிக் கொட்டிய நிதியும், இன்னும் பலரின் தோள் உழைப்பும் சேர்ந்து இந்த விழாவை இன்று இந்திர விழாவாகி விட்டது.

இன்று நாம் வெவியிட்டுள்ள திருவள்ளுவர் 2000 ம் ஆண்டு சிறப்பு மலர்க்கு கேட்ட உடன் கட்டுரைகள் கவிதைகள் தந்து உத-

விய அறிஞர்களுக்கும், மனம்கோணது விளம்பரம் தந்து உதவிய வர்த்தக பிரமுகர்களுக்கும், பூரண ஒத்துளைப்பு தந்து குருகிய காலத்தில் இந்த மலை எமக்கு அச்சடித்து தந்த மெர்சி அச்சகத்தாரர்க்கும் எமது உள்ளங் கனிந்த நன்றி உரித்தாகுக வள்ளுவன் நாமம் பாரினில் எங்கும் வாரி இறையடா தமிழா! என்றூர் பாரதியார் அவ்வகையில்ஏதோ நம்மால் இயன்ற முறையில் வள்ளுவன் குறலோ வையத்தில் ஒங்கக்செய்ய கருணை பாலித்த எல்லாம் வல்ல இறைவனை இருகரம் கூப்பி சிரம்தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்.

வாழக தமிழ், வளர்க குறள் நெறி வணக்கம்

செ, சந்திரன்

மாத்தளை வள்ளுவர் மனறம்
414, பிரதான வீதி,
மாத்தளை.

மகாத்மா காந்தி

—X—

திருக்குறளைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்ளத்தேமல்ல
கற்கிறேன்

(மகாத்மா காந்தி)

அனுவைத் துணைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத்
தறித்த குறள்

(ஒளவை)

வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே நந்து வான்புகழ்
கொண்ட தமிழ் நாடு

(பாரதி)

வி

வீ

யா

மெ

பி

க்

கள்

ஸ்

செ

ர்

ஸ்

இலக்கம்
260

ரா

ணி

கி

ரை

ன்

பி

ங்

மில்

ஸ்

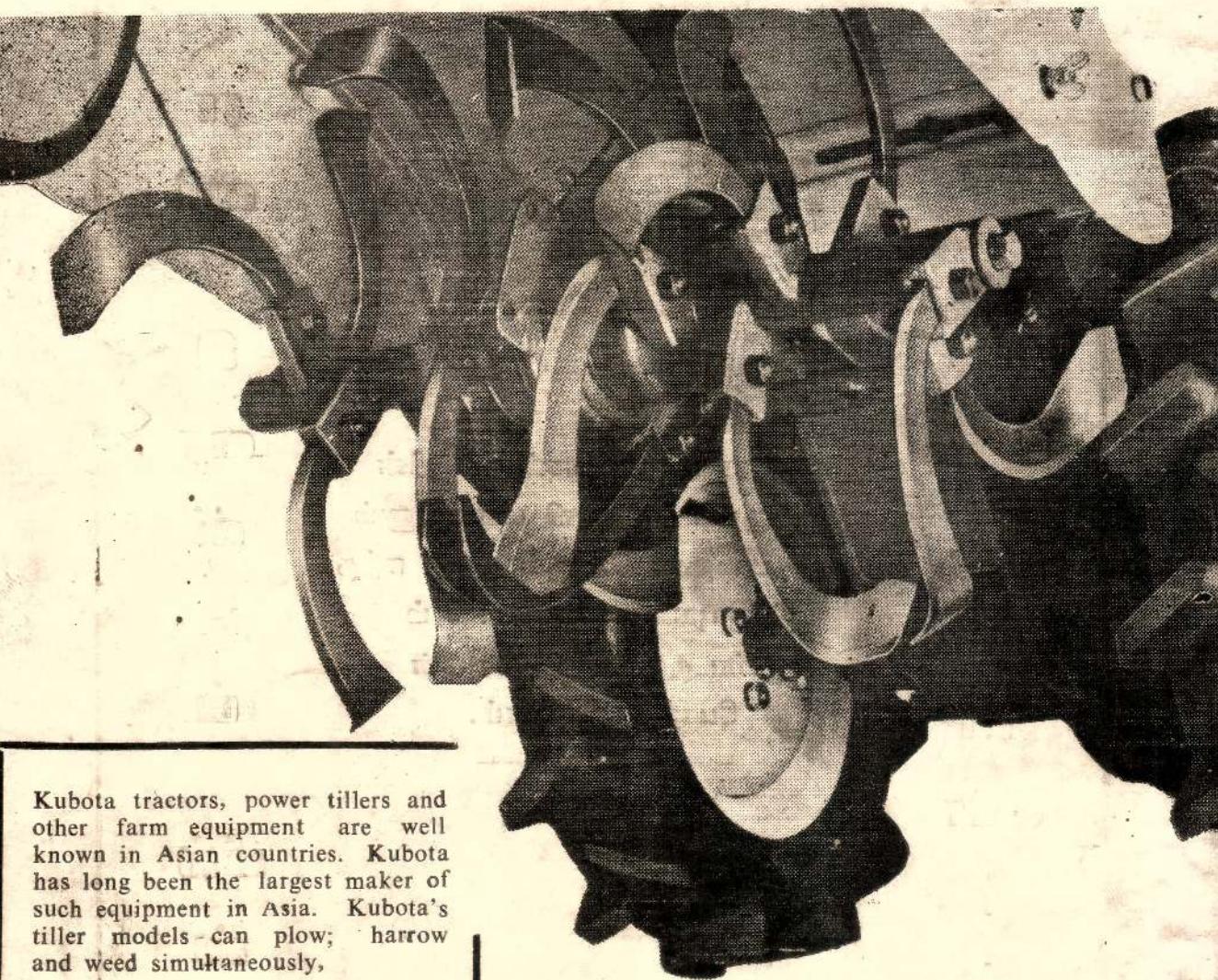
இலக்கம்
217 - 219

தி ரு ம லை வி தி,
மா த் த லோ.

தொகைபேசி: 264

தொகைபேசி: 425

TO THE FOREFRONT OF THE FOOD DRIVE WITH ASIA'S BIGGEST FARMER - KUBOTA

Kubota tractors, power tillers and other farm equipment are well known in Asian countries. Kubota has long been the largest maker of such equipment in Asia. Kubota's tiller models can plow; harrow and weed simultaneously.

KUBOTA ROTORVATOR

KUBOTA, THE BASIC NECESSITIES GIANT

general suppliers and importers Ltd.,

No. 50, Sir James Peiris Mawatha, Colombo—2.

